

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 119, ЧИСЛО 9, П'ЯТНИЦЯ, 2 БЕРЕЗНЯ 2012 РОКУ

1893

Vol. 119, No. 9, FRIDAY, MARCH 2, 2012

\$1.00

Незабутньої пам'яті великого Ісповідника Віри

Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Іосиф Сліпий (1892-1984).

В Україні відзначають 120-річчя Патріарха Іосифа Сліпого

Марта Осадца

ЛьВІВ. – 17 лютого, у день 120-ої річниці від народження Патріарха Іосифа Сліпого, в Митрополичому соборі св. Юра, була відслужена Архиєрейська Божественна Літургія з нагоди цієї пам'ятної дати.

Очолив Богослужіння Архієпископ і Митрополит Львівський Ігор Возняк. З ним співслужили Апостольський Екзарх для українців Франції Михайло Гринчишин, ректор Львівської Духовної семінарії Святого Духа о. Микола Фредина, священнослужителі Українських Греко-Католицької та Римо-Католицької Церков. На Літургії також були присутні представники місцевої влади.

У своїй проповіді Митрополит Ігор докладно розповів про життя Патріарха Іосифа Сліпого, страдницький 18-річний шлях по сибірських тюрмах, про обставини звільнення Патріарха і його прибуття до Риму, про особливу далекоглядність Ісповідника Віри і пастирсько-батьківську турботу про своїх вірних.

„Він багато добра вчинив для нашої Церкви, щоб її пізнав і визнав світ. Вірив, що прийде такий час, і не помилився. Деякі з його сучасників дивувалися, коли Митрополит Іосиф казав друкувати сотнями молитвенники та інші книжки для перевезення в Україну. Вважали його дивним у

старечому віці, але коли прийшла воля для нашої Церкви, у грудні 1989 року, всі признали, що Боже Провидіння провадило нашою Церквою та її провідниками“, – сказав Владика Ігор.

Після закінчення Богослужіння адміністратор собору св. Юра митрофорний протоієрей Роман Кравчик висловив вдячність усім вірним, священникам, хором та представникам влади за участь у цій поминальній молитві та добру пам'ять про Патріарха Іосифа.

Після Святої Літургії усі бажаючі мали змогу помолитися у крипті собору біля відкритого гробу Патріарха. Така можливість для вірних буде надана протягом місяця.

Увечері Львівське телебачення демонструвало фільм про життєвий шлях видатного Ісповідника Віри Патріарха Іосифа Сліпого.

ЗАЗДРІСТЬ, Тернопільська область. – 17 лютого в Музеї-садибі Патріарха Іосифа Сліпого відбулися урочистості з нагоди 120-річчя від його народження.

Архієпископ і Митрополит Тернопільсько-Зборівський Василь Семенюк та Екзарх Луцький Іосифат Говера разом з священниками відслужили Божественну Літургію.

(Закінчення на стор. 16)

Юрія Луценка засудили до чотирьох років ув'язнення

КИЇВ. – 27 лютого троє суддів у Печерському районному суді української столиці понад шість годин по черзі зачитували вирок у кримінальній справі колишнього міністра внутрішніх справ України Юрія Луценка. Його засуджено до чотирьох років позбавлення волі і конфіскування всього родинного майна, а також заборонено займати державні посади терміном на два роки після відбуття покарання.

Суд також постановив стягнути з Ю. Луценка на користь Міністерства внутрішніх справ понад 643 тис. грн., а з його колишнього водія Леоніда Приступлюка – 294 тис. грн. Таким чином, суд частково задовольнив вимоги державного звинувачення.

Суддя Оксана Царевич сказала, що суд вважає повністю доведеною вину экс-міністра, однак, не знайшов обставин, які обтяжують його провини.

Пом'якшувальними обставинами є, згідно з вироком, те, що Ю. Луценко раніше не притягався до відповідальності, має на своєму утриманні неповнолітніх дітей, має державні нагороди і перебуває в „критичному стані здоров'я“.

Сам засуджений сказав, як передає його слова „Інтерфакс-Україна“, що це завершальне судово засідання було нічим іншим, як тільки „фарсом політичної розправи“.

Деякий час відеотрансляцію цього судового засідання вів, з затримкою і перервами, телеві-

Юрій Луценко. Фото: УНІАН

зійний канал „Тві“, однак, розібрати слова суддів, які говорили швидко й нечітко, на тлі вигуків прихильників экс-міністра, було практично неможливо.

Пізніше журналісти повідомили, що суд заборонив їм вести пряму трансляцію.

Згідно з повідомленням прес-служби „Народної самооборони“, під час зачитування вироку Ю. Луценко навіть зробив зауваження суд-

ді: „Ваша честь, читайте голосніше, щоб вас було чути“.

Зала суду була переповнена журналістами, дипломатами, депутатами Верховної Ради та прихильниками экс-міністра.

Двері до зали були відчинені, оскільки кілька десятків людей щільно стояли в коридорі, а також на сходах. Більшість охочих не потрапила всередину.

Біля приміщення суду зібралися кілька десятків прихильників Ю. Луценка з прапорами партій „Народна самооборона“ і „Батьківщина“.

До дня оголошення вироку Ю. Луценко пробув у камері попереднього ув'язнення 429 днів. Прокуратура вимагала для экс-міністра чотири з половиною роки в'язниці.

Ю. Луценко вважає, що теперішній режим в Україні карає його, щоб не допустити до парламентських виборів у жовтні 2012 року.

Сполучені Штати Америки розчаровані вироком, який український суд виніс колишньому міністрові внутрішніх справ України Юрієві Луценкові.

„Ми закликаємо уряд України звільнити Юрія Луценка... й інших високопоставлених колишніх урядових чиновників, які в даний час знаходяться в місцях позбавлення волі“, – сказала в розмові з журналістами прес-секретар Державного департаменту США Вікторія Нуланд. (Bi-Bi-Ci)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Канадські лікарі – про Ю. Тимошенко

ОТАВА. — Канадські лікарі, які брали участь у міжнародній медичній комісії з обстеження экс-прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, заявляють про необхідність проведення конфіденційної аналізи її крові і токсикологічної експертизи. „Незважаючи на те, що у канадської команди було обладнання для проведення аналіз, яке могло видати результати негайно, українська влада відмовилася дозволити його використання, заявляючи, що ми порушимо кілька законів і що це може призвести до кримінального переслідування“, – йдеться в поширеній у Канаді заяві лікаря Пітера Куйтана, повідомили 27 лютого засоби масової інформації (ЗМІ). У свою чергу, лікар Крістін Держко висловила подяку урядові Канади за його рішучу позицію на міжнародній арені у справі Ю. Тимошенко, враховуючи потреби, що стосуються її здоров'я. „Юлія Тимошенко попросила нас передати її щирі подяки урядові Канади за цю ініціативу“, – зазначила вона. Канадські лікарі також констатували незадовільний стан здоров'я Ю. Тимошенко. „На початку та в кінці нашого звіту ми визначаємо загальний стан здоров'я Ю. Тимошенко як незадовільний. Українські лікарі погодилися, що це найкраще перекладається англійською як „severely disabled“, – йдеться в заяві, зробленій членами незалежної делегації лікарів – К. Держко, Джорджем Ревою і П. Куйтаном. У заяві також повідомляється, що всі запити ЗМІ, які зараз надходять до канадської делегації лікарів, будуть пересилатися через Міністерство закордонних справ Канади або через Конгрес українців Канади. („Кореспондент“)

■ В Україні відзначили роковини Дж. Мейса

КИЇВ. — 22 лютого до річниці народження видатного українознавця, американського історика, політолога Джеймса Мейса у Національному музеї „Меморіал пам'яті жертв Голодоморів в Україні“ відбувся культурно-освітній захід „Джеймс Мейс – серце, віддане Україні“. Відвідувачі ознайомилися з життям та діяльністю дослідника Голодомору в Україні, оглянули його особисті речі, надані Науковим архівом Національного університету „Києво-Могилянська академія“, а також поспілкуватися з людьми, які працювали з видатним істориком. У заході взяли участь: Наталя Дзюбенко-Мейс – вдова Дж. Мейса, Василь Марочко – голова Асоціації дослідників голодоморів в Україні, Євген Сверстюк – видатний громадський діяч, почесний президент Українського центру Міжнародного ПЕН-клубу, Таїсія Сидорчук – завідувачка кімнати-музею Наукової бібліотеки Національного університету „Києво-Могилянська академія“, журналісти газети „День“ та інші. („День“)

■ Україна – остання у книговидаванні

КИЇВ. — „Україна впевнено посіла останній рядок в обсягах виробництва книжок у Європі“, – заявив президент Української асоціації видавців та книготорговців Олександр Афонін. З кожним роком в Україні друкується дедалі менше книжок. Експерти пов'язують це з зниженням зацікавлення українців до читання та недостатньою „розкруткою“ нових перспективних авторів. Відповідно до даних Української асоціації видавців та книготорговців, за вислідами 2011 року зменшення обсягів видавництва книжок складе 5-7 відс. за назвами і до 15 відс. за накладками в порівнянні з попереднім роком. „Середні накладки в Україні – це 1000-1500 примірників максимум. На 45 млн. населення це майже ніщо. Враховуючи те, що системи розповсюдження в Україні не існує, половина книжок так і залишається на полицях видавництва“, – сказав О. Афонін. Керівник української книгарні „Є“ Ігор Зарудко теж погоджується з тим, що українці читають мало. Він гадає, що це пов'язано з малою платоспроможністю українців. Ті ж громадяни, в яких є гроші, книг не читають або читають у дуже малих кількостях. („День“)

Петро Григоренко – приклад вірності правді

ЛЬВІВ. – 21 лютого в Українському Католицькому Університеті відслужили поминальну Літургію за генералом Петром Григоренком. Того дня минуло 25 років від часу смерті відомого дисидента.

„Він був людиною, яка пройшла великий, жертвний шлях боротьби, тривалий час перебував у психіатричних каральних лікарнях, де був позбавлений будь-яких прав. Це мучеництво Петра Григоренка стало великим свідченням для багатьох радянських людей: свідченням правди і вірності загальнолюдським визначальним цінностям“, – зазначив віце-ректор УКУ Мирослав Маринович.

П. Григоренко був безпосередньо причетний до створення кількох правозахисних організацій, зокрема Московської та Української Гельсінкських Груп, до яких він належав.

Петро Григоренко народився у селі Борисівці (тепер Запорізька область). Навчався в Харківському технологічному інституті, Академії Генерального штабу. Служив у Червоній армії, учасник боїв на річці Галхин-Гол (1939), брав участь у радянсько-німецькій війні у 1941-1945 роках. З 1945 – викладач Військової академії ім. Фрунзе (Москва). У 1961 виступив з критикою сталінізму та політики Микити Хрущова. 1963 створив Спілку боротьби за відродження ленінізму, за що 1964 року був позбавлений звання, нагород та пенсії.

У 1964-1965 і 1969-1971 роках зазнавав переслідувань, перебував на примусовому психіатричному лікуванні, його неодноразово заарештовували, позбавляли можливості працювати. У травні 1976 року став членом-засновником Московської Гельсінкської Групи. Через свого близького товариша Миколу Руденку сприяв утворенню 9 листопада 1976 року в Києві Української Гельсінкської Групи, до складу якої увійшов сам. У цей час генерал П. Григоренко став епіцентром дисидентства Радянського Союзу. Він також координував діяльність Української і Московської Гельсінкських Груп. У листопаді 1977 року йому дозволили виїхати за кордон на операцію, а потім позбавили громадянства і заборонили повернутися в СРСР.

Помер генерал П. Григоренко на вигнанні у США 21 лютого 1987 року, не доживши чотири роки до проголошення України незалежною державою.

„Сьогодні у Києві, в соборі святого Володимира відслужили поминальну Службу Божу за генералом-правозахисником. Мені приємно, що ми у Львові, у греко-католицькій спільноті, також згадуємо особу, яка відіграла одну з найвизначніших ролей у пору дисидентства СРСР“, – сказав М. Маринович.

Він також зазначив, що П. Григоренко є героєм кримськотатарського народу, для якого він був джерелом надхнення. „Проте генерал належить усій Україні, і мені б хотілося, щоб про нього завжди зберігалася вічна і вдячна пам'ять серед українців, адже він повернувся до свого українства, був чутливим до його болю і вмів прекрасно поєднати своє національне та правозахисне почуття“, – підкреслив М. Маринович.

Прес-служба УКУ

Італія підтримує Юлію Тимошенко

РИМ. – Протягом усього 2011 року Україна та світ пильно стежили за гучним процесом у справі колишнього прем'єр-міністра Юлії Тимошенко. Інтерес до нього не зникає й донині.

Події у справі Ю. Тимошенко розвивалися блискавично: 24 червня суддя Печерського суду Родіон Кіреєв приступив до розгляду справи, 5 серпня экс-прем'єр була заарештована.

Світова спільнота чи не одногласно визнала цей процес політично упередженим, угледівши у діях української влади вибірковість.

Зокрема свою стурбованість висловило Посольство України в Римі Георгієві Чернявському Міністерство закордонних справ Італії. Під час зустрічі італійська сторона підкреслила необхідність повного дотримання основних прав людини та прозорого судового процесу, відповідно до демократичних принципів.

Після засудження Ю. Тимошенко до семи років позбавлення волі за перевищення повноважень, при укладанні угод на постачання російського газу, протести світової спільноти не припинилися. 4 лютого у Мілані на центральній площі Кордузіо відбувся мітинг, організований асоціацією „Радікалі сенца фісса дімора“. Метою його учасників було висловити підтримку експремер-міністрові та протест проти згортання демократії в Україні.

Президент цієї асоціації Марко Ді Сальвіо підкреслив, що, попри справу Ю. Тимошенко, не може залишити Україну без уваги демократична європейська країна, зокрема й Італія. „У жодній країні, яку можна вважати демократичною, провідника опозиції не мають права засуджувати у такий несправедливий спосіб. Покарання на сім років, утримання хворої Юлії Тимошенко в камері попереднього ув'язнення, заборона брати участь у політичному житті є доказом того, що Україну Віктора Януковича треба вважати режимом і диктатурою“, – ствердив М. Ді Сальвіо.

Міжнародна організація „Альянс демократів“, із штаб-квартирою у Римі, яка об'єднує партії та міжнародні організації, що сповідують принципи демократії, заявила про підтримку кандидатури Ю.

Тимошенко на отримання Нобелівської нагороди миру. Ю. Тимошенко „бореться за фундаментальні демократичні принципи та є символом сміливої боротьби проти усіх форм авторитаризму у світі“, йдеться у прес-релізі „Альянсу демократів“.

Що ж думають про цю резонансну справу пересічні українці в Італії? Нагадуємо, що під час останніх президентських виборів Ю.Тимошенко перемогла на виборчому окрузі в Мілані, а в Римі вона поступилася Вікторіві Ющенкові лише незначною кількістю голосів.

У період від жовтня до лютого на сайті „Української газети“ в Італії (<http://www.gazetaukrainska.com>) читачам було поставлено запитання: „Ви погоджуєтеся з вирок, винесеним Юлії Тимошенко?“. В опитуванні взяли участь 947 респондентів. Більше як половина, 547 осіб, відповіли: „Ні, її слід виправдати“ (57.8 відс.), 173 з них вважають, що вона винна, але не заслуговує на семирічне ув'язнення (18.3 відс.). Те, що вирок є справедливим, вважають 123 особи (13 відс.). А в тому, що він міг би бути ще суворішим, певні лише 11 відс., 104 опитаних.

Звільнення провідника української опозиції Ю. Тимошенко має стати пріоритетом для новообраного голови Європарламенту. Таку думку висловила євродепутат від Італії Лічі Ронцуллі на пленарній сесії у Страсбурзі. Разом з іншими європарламентаристами у січні вона з'явилася в сесійній залі у сорочинці з написом англійською мовою: „Звільніть Юлю!“

Європейська точка зору не може ігноруватися українськими політиками, адже від неї залежить, чи постане перед Україною мур з боку ЄС.

Маріанна Сороневич,
головний редактор „Української газети“ в Італії

До 75-річчя Великого терору в Україні

Нинішнього року виповнюється 75 літ від початку Великого терору 1937-1938 років – більшовицької акції в Україні, спрямованої на винищення усієї нації від Голодомору 1932-1933 років селянства, а також інтелігенції й усіх національно-патріотичних сил. З цієї нагоди нижче вміщено першу з трьох частин публікації про Великий терор, підготовлену за книгою „Через трупи ворога на благо народу“. Куркульська операція в Українській РСР 1937-1941 рр.“, яку видали у 2010 році Німецький історичний інститут в Москві і Німецьке науково-дослідницьке товариство. До книги увійшло 243 документи про репресії, надані Галузевим архівом Служби безпеки України в той час, коли її очолював до 2010 року Валентин Наливайченко.

Левко Хмельковський

(Продовження з минулого числа)

Другий етап Великого терору: 1938 рік

Розпочинаючи в серпні 1937 року Великий терор, так звану „куркульську операцію“, Москва наказала закінчити її за чотири місяці. Але на місцях вал репресій розгорнувся з такою силою, що його не можна було зупинити у зазначений термін. Москва і не хотіла обмежувати ініціативу областей у цій кривавій гонитві, тому 31 січня 1938 року дала вказівку про продовження репресій і визначила нову ліміту: щонайменше 48 тис. осіб до розстрілу. Термін виконання – до 15 березня.

В Україні перша половина 1938 року стала найбільш кривавим періодом Великого терору. До розстрілу було засуджено лише органи НКВД 122,274 особи і понад 73.2 тис. осіб – до ув'язнення. Для керівництва акцією в лютому 1938 року до Києва особисто прибув народний комісар внутрішніх справ Микола Єжов. Він наказав поширити репресії з села на міське населення, а також розпочати переслідування „інших контрреволюційних елементів“, тобто інтелігенції. Приводом для репресій було визначено зв'язки з закордоном, колишнє „повстанчество“ і громадські міжлюдські контакти.

Першим секретарем Центрального комітету Комуністичної партії України став Микита Хрущов, народним комісаром внутрішніх справ – Олександр Успенський. Вже 17 лютого 1938 року межю на розстріли в Україні було збільшено на 30 тис. осіб. Розпочалося масове знищення активної частини населення. Наприклад, у Вінницькій області від 26 березня до 10 травня 1938 року було розстріляно 3,200 осіб з 3,427 арештованих за цей час. Особливу увагу НКВД приділяв стратам колишніх вояків петлюрівської і гетьманської армій, учасників націоналістичних організацій. Вони становили дві третини репресованих у цей період.

В цілому другий етап акції терору закінчився на два місяці пізніше, ніж передбачалося, але з областей усе ще надходили прохання дозволити дальші розстріли.

М. Єжов своїм наказом підсумував акцію і піддав різкій критиці НКВД Української РСР, передовсім за розстріли другорядних „ворогів“, тоді як „куркульсько-націоналістичні“ керівники не були знищені у першу чергу. По-друге, репресії проводилися в центральних районах, а віддалені терени були охоплені менше. По-третє, багатьох куркулів і націоналістів було страчено без визнання ними провини і дослідження особистих зв'язків.

У наказі з Москви визначалися дальші завдання, які мали забезпечити „повну ліквідацію найактивніших організаторських антирадянських кадрів“. „Щодо українських націоналістичних елементів, – вказував М. Єжов, – слід повністю виявити і репресувати усіх активних націоналістів, які раніше отримали незначні покарання або не були притягнені до відповідальності; колишніх учасників націоналістичних організацій, зв'язаних з закордонними націоналістичними організаціями і емігрантськими діячами; представників гетьманської, петлюрівської, білої сільської і міської адміністрації“.

З областей надійшли заяви на збільшення розстрілів: Київ – на 4,000 осіб, Одеса – на 2,600 осіб, Полтава – на 2,500 осіб, Харків – на 3,000 осіб, Чернігів – на 1,200 осіб, Кам'янець-Подільський – на 2,100 осіб, Вінниця – на 2,300 осіб, Житомир – на 1,450 осіб, Донецьк і Дніпропетровськ отримали додаткові дозволи на 800 і 600 осіб.

У березні 1938 року репресії охопили також представників національних меншин – поляків, німців, естонців, латвійців, греків, фінів, румун, китайців, болгар, іранців, македонців – грома-

дян СРСР та інших держав. „До 15 квітня зберегти визначений моїм наказом ч. 00485 поза-судовий порядок розгляду справ арештованих, незалежно від їхнього громадянства“, – писав М. Єжов до начальників обласних управлінь НКВД УРСР.

17 квітня 1938 року М. Єжов своїм наказом полегшив дії доносителів: „В усіх Управліннях НКВД областей організувати спеціальні приймальні, куди дозволити вхід без спеціальних перепусток усім охочим повідомити ті чи інші відомості. На виконання наказу на місцях було розроблені додаткові заходи. Начальник Управління НКВД в Житомирській області Лаврентій Якушев, наприклад, наказав „переглянути архівні і особові справи агентури і освідомлення, раніше відсіяні з різних причин, для визначення її цінності і доцільності відновлення зв'язків з нею“.

НКВД шукав нових „стукачів“. В книзі наведено ряд документів НКВД, які починаються з слів: „На підставі агентурних даних...“. „Стукачі“ діяли скрізь. Ось кілька доносів з Житомирської області:

„Дружина репресованого в селі Несолонь Ковальчук Параскевія заявляє, що усім треба їхати вглиб Росії, де жити спокійніше, бо тут усіх арештують і майно заберуть“.

„Учениця 4-ої кляси сільської школи в селі Рясне, дочка репресованого Павлова, написала гасло: „Фашистський терор, злидні та безробіття – ось доля трудящих з країни соціалізму“.

„Проживаючи в селі Мала Пиля, дружина репресованого Марія Шпинь групує в своїй хаті колгоспниць і провадить серед них антирадянську агітацію“.

В архіві збереглися доноси Віктора Деряжного з Макіївки на Івана Дем'яновського, який з приводу смерті Георгія Орджонікідзе сказав: „Хоча б швидше вони, сукині діти, усі поздихали“. 28 січня 1938 року І. Дем'яновського було розстріляно, його майно конфісковане. У 1965 році вдова страченого Ганна Дем'яновська почала розшук свого арештованого чоловіка і отримала повідомлення з КГБ про те, що він помер в місцях позбавлення волі 14 грудня 1945 року від виразки шлунку.

Поряд з каральними „куркульськими трійками“ у складі представників НКВД, партії і прокуратури, скрізь діяли „міліційні трійки“, які в документах мають також назви – спеціальні, паспортні, адміністративні. До складу цих каральних органів входили представники НКВД, прокуратури і міліції. Вони мали право карати лише ув'язненням. Трійки обох різновидів обмінювалися судовими справами.

Водночас центральна міліційна трійка в Україні була ліквідована за вказівкою Й. Сталіна, оскільки „вона не може виносити остаточні рішення і, крім зайвого зволікання справи, нічого не дає“. Міліційні трійки залишилися в областях, де діяли в умовах повного свавілля місцевих керівників.

На списках арештованих у 1938 році народний комісар внутрішніх справ О. Успенський власноручно писав: „Розстріляти по трійці“. Після розстрілу коменданти НКВД подавали довжелазні списки страчених з позначкою: „Трупи передані землі згідно із встановленими правилами“.

17 листопада 1938 року масовий терор було закінчено. Уряд СРСР і Центрального комітету Комуністичної партії своєю постановою визначили, що чинним залишається лише один поза-судовий орган – Особлива нарада при НКВД СРСР, який діяв до 1 вересня 1953 року. У 1939 році цей орган засудив 13,021 особу, в 1940 році – 42,912 осіб. У 1941 році Особливій нараді було дозволено засуджувати до страти і 20 років позбавлення волі. У період 1934-1953 років Особлива нарада принесла 10,101 смертний вирок і

(Закінчення на стор. 8)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Законопроект про освіту – недосконалий

КИЇВ. — Прем'єр-міністр Микола Азаров 22 лютого доручив відкликати з Верховної Ради урядовий законопроект про вищу освіту. Як пише „Коммерсант-Україна“, замість нього до парламенту скерують іншу версію документу, яку протягом наступних двох тижнів буде вдосконалювати робоча група. Законопроект підготовлено Міністерством освіти в 2010 році, його перший варіант викликав масові студентські акції протесту і критику з боку академічної спільноти. У травні 2011 року на доручення Президента Віктора Януковича документ повернули на довершення. Нова редакція законопроекту була готова в листопаді 2011 року, а 28 грудня її зареєстрували у Верховній Раді. М. Азаров доручив робочій групі протягом двох тижнів виключити з нової версії документу „неоднозначні юридичні формулювання“. Потім остаточний варіант надійде до Міністерства освіти, якому заборонено „мінати ідеологію і концепцію“ документу. Далі законопроект обговорять на засіданні Кабінету міністрів, після чого він надійде до парламенту. М. Азаров пообіцяв докласти всіх зусиль для того, щоб прийняти закон до відходу депутатів на літні вакації. „Новий проект закону включає найкраще з урядового варіанту і альтернативних законопроектів, внесених народними депутатами Юрієм Мірошниченком, Лесею Оробець і Арсенієм Яценюком. Прийняття даного законопроекту дозволить скоротити розрив між українською і закордонною освітою“, – пояснив М. Згуровський, голова згаданої робочої групи. („Кореспондент“)

■ Судовій системі не вистачає незалежності

СТРАСБУРГ, Франція. — Комісар Ради Європи з прав людини Томас Гамарберг „з жалем відзначив, що судді в Україні не захищені від тиску ззовні, в тому числі політичного характеру“. На думку Т. Гамарберга, судді не повинні відчувати страх, що їх звільнять чи покарають за їх рішення. Комісар оприлюднив свій звіт 24 лютого за результатами візиту до України. В першу чергу, комісар звернув увагу на численні проблеми судової системи. „Системні недоліки у функціонуванні української судової системи серйозно перешкоджають дотриманню прав людини. Влада повинна зробити рішучі кроки для ефективного вирішення цих проблем“, – зазначив Т. Гамарберг, презентуючи доповідь. Неодноразово комісар звертає увагу у звіті на відсутність незалежності судової системи в країні. На незалежність суду впливає і недостатнє фінансування з боку держави, маленькі платні суддів. У доповіді вказується, що загалом українські суди отримують всього 25-30 відс. від суми, яка потрібна для їх функціонування. „Типова“ українська проблема, за словами комісара, – незбалансованість між прокурором та адвокатом. І досі прокурор має забагато повноважень, які впливають на об'єктивність судових процесів. Адвокати ж досить часто навіть не можуть потрапити до своїх клієнтів та забезпечити право на захист, відзначає Т. Гамарберг. Крім цього, Т. Гамарберг називає й інші проблеми: зловживання триманням звинувачених під вартою, недостатній доступ до медичних послуг, розтягнуті судові процеси і навіть високий відсоток невиконання судових рішень. („Голос Америки“)

■ Ціна на газ – найбільша проблема

КИЇВ. — Висока ціна на російський газ, яку нинішнє українське керівництво безуспішно намагається переглянути, стала головною проблемою двох років президентства, заявив 26 лютого Президент України Віктор Янукович. 25 лютого 2010 року В. Янукович склав присягу як президент України. „Ми шукаємо альтернативні джерела постачання газу. В центрі цієї проблеми була ціна на газ, яка і залишається цією проблемою, і за два роки тільки в цьому питанні ми отримали близько 12 млрд. дол. прямих збитків“, – сказав В. Янукович. Нагадаємо, 25 лютого В. Янукович заявив, що Україна і надалі буде скорочувати обсяги споживання газу, якщо не вдасться домовитися з Росією про нову ціну на газ. („Кореспондент“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Міт Ромні переміг у двох штатах

ДІТРОЙТ. — В рамках президентської передвиборної кампанії у США первинні вибори серед кандидатів від Республіканської партії відбулися 28 лютого у двох штатах – Мишигені і Арізоні. В обох штатах переміг Міт Ромні. Первинні вибори у Мишигені вважають особливо важливими для його подальшої кампанії як провідника перегонів. Водночас колишньому губернаторові штату Масачусетс у потилицю дихає Рік Санторум, колишній сенатор від Пенсильванії. В Арізоні М. Ромні переміг упевнено, однак у Мишигені – лише з перевагою у 4 відс., за першими підрахунками. У команді республіканських кандидатів на початках було вісім гравців, нині залишається четверо. Однак, реально на це право претендують лише два політичні діячі – М. Ромні та Р. Санторум. Для М. Ромні успіх у Мишигені підтвердив його статус провідника і мав також символічне значення, бо його батько був тричі обраний губернатором Мишигену. М. Ромні є виразником ідей поміркованої прагматичної Республіканської партії. Його головна мета – подолання економічної рецесії. Він успішний підприємець і в його діловому доробку – керівництво величезними корпораціями і порятунок від банкрутства Олімпіади у Салт-Лейк-Сіті. Але чимало республіканських виборців у Мишигені не мали певності щодо переконань кандидата, й дехто з підозрою ставиться до його релігії. М. Ромні – мормон. Очевидно, багатьом з них ближче Р. Санторум – консервативно налаштований діяч. Католик, батько сімох дітей, він підкреслює соціальні проблеми, обстоює сімейні цінності, є ревним прихильником заборони абортів. Республіканські перегони за номінацію на президентських виборах тривають вже третій місяць. (*Радіо „Свобода“*)

■ Володар „Оскара“ – фільм „Артист“

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. — Найкращим фільмом 2011 року за версією Американської академії кінематографічних мистецтв і наук стала чорно-біла німа стрічка Мішеля Газанавічуса „Артист“. Всього цей фільм виборов п'ять золотих статуєток, ставши однією з головних подій на 84-ій церемонії вручення премії „Оскар“ 26 лютого в Лос-Анджелесі. За винагороду в найпрестижнішій номінації, „Найкращий фільм“, цього року боролися дев'ять фільмів: „Хранитель часу“, „Артист“, „Нащадки“, „Дуже голосно і неймовірно близько“, „Прислуга“, „Північ у Парижі“, „Людина, яка змінила все“, „Дерево життя“ і „Бойовий кінь“. Крім того, М. Газанавічус отримав „Оскара“ за цей самий фільм як найкращий режисер. Жан Дюжарден, котрий виконав головну роль у „Артистові“, отримав „Оскара“ за найкращу чоловічу роль. Найкращою актрисою року стала Меріл Стріп за роль у фільмі „Залізна лейді“, де вона зіграла прем'єр-міністра Великої Британії Маргарет Тачер. Найкращим фільмом чужою мовою стала іранська драма „Розлучення“. Винагорода за найкращий документальний фільм дісталася стрічці „Непереможені“, найкращим сценарієм визнаний сценарій Вуді Алена до фільму „Північ у Парижі“. (*„Українформ“*)

■ Притулок О. бен Ладена демонтовано

ІСЛЯМАБАД, Пакистан. — Влада Пакистану знесла будинок, де ховався і був ліквідований „терорист число один“ Осамі бен Ладен. Демонтаж, як повідомили засоби масової інформації 26 лютого, здійснювався під наглядом пакистанських військових і поліції, які оточили підходи до місця робіт. „Це було зроблено, щоб прихисток О. бен Ладена не став місцем паломництва його прибічників. За словами місцевих жителів, 25 лютого вдень до будинку О. бен Ладена були привезені екскаватори, які почали руйнувати залізобетонний паркан, що огорожує будівлю, а потім сам триповерховий будинок. Робота не припинялася навіть вночі. Як повідомлялося, провідник „Аль-Кайди“ О. бен Ладен був знищений у ніч на 2 травня 2011 року американським спецзагоном в укріпленому будинку в районі міста Аботабад неподалік від столиці Пакистану. Тіло терориста було поховане в морі. (*„Українформ“*)

Буде відзначено 45-річчя СКУ

ТОРОНТО. – 8 вересня відбудеться спільне відзначення 45-ліття Світового Конгресу Українців під час річних загальних зборів СКУ в Анавасосі, Греція, та головний бенкет 17 листопада в Торонто.

СКУ закликає всі свої складові організації відзначити цю дату проведенням тематичних культурно-просвітницьких заходів, громадських зустрічей, конференцій, круглих столів, молодіжних конкурсів, радіо- і телепрограм, на яких зосередити увагу на діяльності СКУ у зміцненні зв'язків з українськими громадами світу, розбудові їхнього громадського життя, захисті основних прав і свобод українців та утвердженні України як незалежної демократичної європейської держави.

Матеріали про заплановані заходи СКУ просить висилати до канцелярії на адресу: congress@look.ca для розміщення на веб-сайті СКУ.

СКУ закликає також підсилити збіркову кампанію для підтримки його діяльності.

СКУ

УВУ впевнений у своєму майбутньому

МІЮНХЕН, Німеччина. – 3 лютого відбулася зустріч новообраного ректора Українського Вільного Університету д-ра Ярослави Мельник з баварським державним міністром науки і мистецтва д-ром Вольфгангом Гойбішем.

Зустріч мала так званий протокольний характер: кожний новий ректор УВУ відвідує міністра науки і мистецтва, щоб особисто познайомитися з ним, представити процес розвитку університету, ознайомити міністра з планами академічної праці УВУ на майбутнє.

Проф. Я. Мельник прибула до міністерства з делегацією, до складу якої входили новообраний декан Факультету державних і економічних наук проф. д-р Марія Пришляк, новообраний декан Філософічного факультету проф. д-р Міхаель Мозер та довголітній канцлер і директор Дослідного Інституту німецько-українських взаємин проф. д-р Микола Шафовал.

Проф. Я. Мельник подякувала Баварському уряду за розуміння та підтримку УВУ під час процесу його реформування, що дало можливість зберегти університет на майбутнє з усіма його правами і привілеями. У подальшому ході розмови проф. Я. Мельник представила роль і позиціонування університету як провідного українського центру в Європі, а також поділилася планами стосовно головних напрямків розбудови УВУ на час своєї каденції.

Міністер В. Гойбіш з зацікавленням вислухав подані інформації та розпитував про університет, звертаючись до усіх представників делегації УВУ. Під час розмови були порушені питання зв'язків між німецькомовним та україномовним наукови-

ми світами, профілю викладачів і студентів, числа студентів, джерел і перспективи фінансування діяльності університету, його видавничих і дослідних плянів. Делегація в особливий спосіб наголосила на великому значенні жертвенної праці Фондації Українського Вільного Університету у США у справі створення фінансової бази УВУ.

Міністер В. Гойбіш висловив своє признание роботи, яку виконує університет, назвавши діяльність УВУ у Мюнхені „щасливим явищем“. Приємна атмосфера зустрічі була знаком визнання Міністерством дотеперішніх успіхів УВУ та відчувалася також у заяві про те, що баварська державна високошкільна політика зацікавлена у діяльності УВУ у Мюнхені та Баварії.

Для інформації пригадаємо, що УВУ перенесено до Мюнхену з Праги у травні 1945 року у зв'язку з воєнними подіями. Тут у 1950 році йому надано право промоції та габілітації, тобто право присвоювати вчені ступені доктора та габілітованого доктора. Ці права були підтверджені у 1978 та 2000 роках. Створення власної фінансової бази та фінансові дотації Фондації УВУ у США, а також постійна допомога українського і німецького громадянства, сприяє праці цієї унікальної академічної установи, яка діє на основі німецького законодавства поза межами України як україномовна навчальна та наукова інституція. За словами міністра В. Гойбіша, якщо брати до уваги сучасну ситуацію в УВУ, то майбутньому цього університету нічого не загрожує.

Пресове бюро
Українського Вільного Університету

В Одесі поховали Партію Регіонів

Станіслав Змієвський

ОДЕСА. – 28 лютого одеські активісти „Демократичного альянсу“, який нещодавно був реорганізований у партію, провели чергове пікетування сесії міської ради і влаштували символічний похорон Партії Регіонів. Приводом для цієї протестної акції стало безкарне розкрадання місцевими регіоналами при владі земель у прибережній відпочинковій зоні та санаторно-курортних комплексів.

На розгляд міської сесії було винесено понад 150 земельних питань. Для більшості ділянок, які заплановано продати або передати іншим власникам, не зазначено ні розмірів, ні координат, ні ціни. Особливо всіх обурив намір вилучити у парку „Преображенський“ 2,5 гектарів земель колишнього 1-го Християнського кладовища. Місце, де поховані засновники Одеси, нібито плянується передати сусідньому зоопарку, а водночас виділити ділянку для спорудження торговельно-розважального комплексу.

Міська рада, очолювана регіоналом Олексієм Костусевим, вже давно зганьбила себе розпродажем санаторних земель та виділенням ділянок під забудову на підставних осіб. Лише рішучий спротив громадськості не дозволив їй торік ухвалити генеральний план забудови міста. Цей документ О. Костусев і його команда бояться виносити на громадське обговорення, бо тоді з'ясується, що під забудову на приморських схилах передбачено знести тисячі приватних будинків і примусово виселити десятки тисяч одеситів.

Засуджуючи розбазарювання землі провлад-

ними регіоналами, команда „Демократичного альянсу“ інсценувала похорон партії влади. У запрошеннях, надісланих Вікторові Януковичу та одеському голові О. Костусеву, ініціатори акції написали: „Ми вирішили поховати Партію Регіонів зараз, остільки невдовзі хоронити її буде вже ніде (усю землю розкрадуть її недбайливі діти). А не поховати партію ми не можемо, бо вона вже давно погано пахне“.

В акції на Думській площі взяли участь юні активісти „Демократичного альянсу“ та громадської організації „Вперед“. За гротескною церемонією поховання Партії Регіонів спостерігали понад 100 пікетувальників сесії міської ради

(Закінчення на стор. 14)

Цвяхи у домовину Партії регіонів. Фото: Станіслав Змієвський.

Про Голодомор – все з більшою докладністю

В листопаді 2011 року Станіслав Кульчицький, доктор історичних наук, заступник директора Інституту історії Національної Академії Наук України, довголітній дослідник голодоморів в Україні, одержав нагороду Фундації Антоновичів за свої наукові праці. У виступі на церемонії вручення нагороди в Посольстві України у Вашингтоні д-р С. Кульчицький ствердив, що за своєю природою український Голодомор 1931-1933 років був унікальний – як наслідок зловісного „комуністичного будівництва“ в українському селі. „У 1991 році здавалося, що загроза комунізму залишилася у минулому, – сказав дослідник. – Тепер такої певності нема, багатьох людей лєнінська „держава-комуна“ приваблює своїм патерналізмом. Тому треба постійно виявляти – засобами наукових досліджень і художньої творчості – спорідненість сталінського геноциду з патерналізмом „держави-комуни“. Нижче вміщуємо текст виступу д-ра С. Кульчицького.

Маю честь виступати в Посольстві України у Вашингтоні, і виступ цей торкається теми, якій я віддав 25 років дослідницької роботи. До 75-річчя Голодомору вийшла моя підсумкова, як тоді здавалося, праця. За сприяння Олександра Моцика, тодішнього Посла України в Польщі, вона була перекладена на польську мову і з його передмовою видана у Вроцлаві.

Й ось у присутності шановного Пана Олександра, який виконує високу місію уже в Сполучених Штатах, я одержую нагороду ім. Омеляна і Тетяни Антоновичів як визнання наукових здобутків з теми Голодомору, разом з моїм другом, проф. Андреа Граціозі. Це висока відзнака, яку Ліна Костенко, теж лавреат нагороди Антоновичів, назвала „чистою нагородою з чистих рук“.

З ініціативи австралійського проф. Стефена Віткрофта в останні роки розгортається дослідницький проєкт з вивчення найбільш масштабних голодів у ХХ ст. Проведено вже три конференції на цю тему. У двох з них, у Мельбурні і Шангаї, мені довелося взяти участь. Я переконався, що за своєю природою український Голодомор є унікальним. Відносна кількість жертв казахського голоду 1931-1933 років була більшою, ніж в Україні. За абсолютною кількістю жертв не має конкурентів китайський голод 1959-1960 років. Обидва голоди були викликані прагненням реалізувати комуністичний експеримент. Тим не менш, повторюю, український Голодомор є унікальним.

Ми звикли говорити про Голодомор 1932-1933 років в Україні безвідносно до загальної ситуації в СРСР. Але характер та інтенсивність голодування радянського населення потрібно розмежовувати як в часі, так і в просторі.

Голодування в Україні почалося в зимові місяці 1931-1932 років і було наслідком вилучення державою хліба з урожаю 1931 року під час зимових хлібозаготівель. В Україні воно було сильнішим, ніж в інших хліборобських регіонах СРСР внаслідок того, що хлібозаготівельний план був більш напруженим, але характер голодування не відрізнявся від інших регіонів.

У зимові місяці 1932-1933 року голод повторився в усіх хліборобських регіонах. Причина була така сама: прагнення держави взяти максимум хліба з урожаю 1932 року. Тим часом урожаї ставали меншими рік від року, а причини зменшення були не погодні умови, а протиприродні економічні відносини між державою та селянством. Держава не бажала визнавати за селянами право власності на сільськогосподарську продукцію і вилучала її методами продрозкладки. Селяни не бажали працювати, знаючи про те, що вироблена продукція буде конфіскована. Врожай частково гинув в полі і саме тому з кожним роком ставав все меншим. Тим часом Йосиф Сталін звинувачував селян у саботажі. Щоб покарати українських селян, він застосував проти них каральну акцію, яка полягала в конфіскації всього продовольства тривалого зберігання, одержаного на присадибних ділянках. Акція була здійснена у селах, поставлених на „чорну дошку“ в грудні 1932 року, а по всій Україні – у січні 1933 року. Професор Стенфордського університету Роберт Конквест, праця якого „Жнива скорботи“ про голод 1932-1933 роках в СРСР стала клясичною, назвав цю акцію терором-голодом. Таке визначення відповідає суті справи.

Вивчаючи Голодомор, слід спиратися на попередників. Ми маємо таку можливість завдяки подвижницькій праці бібліографів Одеської наукової бібліотеки ім. Максима Горького, які видали за допомогою австралійської громади українців два покажчики. В них за період від 1932-го до 2007 року включно зареєстровано понад 12 тис. публікацій. В цій авдито-

рії, мабуть, слід вказати, що обидві книги видані під моєю редакцією. На сьогодні кількість за темою українського Голодомору вже перевищує в усьому світі 15 тис. Істотну їх частку становлять спогади людей, які пережили Голодомор.

Вголос говорити про 1933 рік стало можливим в радянській Україні завдяки системним і наполегливим діям української діаспори. Вона домоглася створення в Конгресі США комісії з розслідування українського Великого голоду 1932-1933 років. Наукова база для діяльності комісії була забезпечена Українським науковим інститутом Гарвардського університету, а її виконавчим директором став молодий українознавець Джеймс Мейс. Комісія опублікувала три томи інтерв'ю зі свідками голоду і аналітичну доповідь у вигляді фундаментального дослідження передумов, причин і наслідків цієї трагедії українського народу. Півтора десятиліття я намагався зробити цей чотири томник доступним для українського читача. Нарешті, за фінансового сприяння Посольства США в Україні, він був перекладений українською мовою і опублікований.

Сталінська каральна акція тепер відома в усіх деталях. Документи з кремлівських архівів, які відносяться до неї, опубліковані. Зокрема стали відомі рішення про стягнення з боржників у хлібозаготівлях натуральних штрафів м'ясом, салом і картоплею. Вони були зформульовані В'ячеславом Молотовим в Харкові, узгоджені зі Й. Сталінін і опубліковані у вигляді постанов ЦК КП(б)У за підписом Станіслава Косіора і Раднаркомом УЄСРР за підписом Власа Чубаря. Усі перелічені елементи вироблення цих зловісних постанов є в літературі.

Голод 1932-1933 років був загальносоюзною трагедією, про яку всі знали, але в радянські часи не могли говорити без ризику наразитися на звинувачення в антирадянській пропаганді. Причина голоду в містах відома: це – зняття з централізованого постачання багатьох категорій міського населення або істотно (до 50 грамів на добу для утриманців робітників) зменшення хлібного пайка. Причина загальносоюзного голоду в селах теж відома: вилучення урожаю зернових. Знаходяться люди, які виправдовують експорт хліба необхідністю знайти валюту для закупівлі машин, щоб побудувати заводи і зустріти у всеозброєнні напад гітлерівської Німеччини.

Одна справа – забрати весь хліб, щоб перетворити його на валюту або нагодувати міста та армію ціною голоду в сільській місцевості. Тут ще можна задуматися над тим, які пріоритети були у цієї держави. Але зовсім інша справа, коли ми встановлюємо, що держава: а) вилучила все продовольство, створюючи ситуацію абсолютного голодування, б) оточила голодуючих військами, щоб вони не змогли кинути ся вrostіч, і в) створила інформаційну ब्लочку, щоб ніхто не міг дізнатися, що відбувається у позбавленій всякої їжі місцевості. Три дії, взяті в комплексі, показують намір сталінської держави знищити голодом покараних „саботажників“. Наші опоненти це добре розуміють. А тоді вони кажуть: покажіть документ!

Є новорічний лист Й. Сталіна до українських селян з вимогою здавати прихований хліб. Він став сигналом для повсюдних обшуків, тому що йшлося про прихований хліб. Є написана рукою Й. Сталіна інструкція заблюкувати Україну і Кубань. Є листи з вказівками Й. Сталіна не допускати чужоземних кореспондентів в голодуючу місцевість. Є ціла сага про поїздку колишнього прем'єр-міністра Франції Едуарда Ерріо по голодуючій місцевості, коли чекісти створювали йому „потьомкінські села“. Кінець кінцем, кожна радянська люди-

(Продовження на стор. 12)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Евросоюз – проти білоруських чиновників

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Голови міністерств закордонних справ (МЗС) 27 країн Евросоюзу (ЕС) схвалили 28 лютого розширення санкцій проти білоруських посадових осіб, яких в ЕС вважають відповідальними за порушення прав людини. „Рада (ЕС з загальних справ) додала 21 особу, відповідальну за придушення громадянського суспільства і демократичної опозиції у Білорусі, до списку тих, кому забороняється в'їзд (до ЕС) і чий активи заморожуються“, – повідомили у Раді. Йдеться про керівників міліції, а також високопоставлених чиновників, які займаються судовими питаннями. Напередодні голови МЗС ЕС домовилися, що рішення про внесення Евросоюзом у „чорний список“ білоруських підприємців, які надають підтримку або отримують переваги від перебування при владі нинішнього президента та уряду Білорусі, буде прийнято на міністерській зустрічі у березні. До списку білоруських чиновників, яким заборонено в'їзд у країни Співтовариства, потрапило близько 160 осіб, у тому числі Олександр Лукашенко разом з синами. У кінці січня Рада міністрів закордонних справ ЕС заявила, що буде прагнути до розширення співпраці з народом та громадянським суспільством Білорусі, але посилить тиск на правлячий режим. У свою чергу, Президент Білорусі О. Лукашенко закликав Європу не лякати його санкціями, оскільки відповідь може бути дуже жорсткою. („Кореспондент“)

■ Голяндський принц ще непритомний

АМСТЕРДАМ, Голяндія. — 24 лютого лікарі, які лікують члена голяндської королівської родини, принца Йогана Фрізо, кажуть, що він зазнав значного ушкодження мозку, коли минулого тижня потрапив під ляміну. Лікарі кажуть, що принц може ніколи не прийти до свідомості. 43-річний принц, який є другим сином королеви Беатрікс, їздив на лещетах на гірськолижному курорті Лех в австрійських Альпах, коли сталася ляміна. Рятувальним службам знадобилось щонайменше 15 хвилин, аби відкопати його з снігу. (Bi-Bi-Ci)

■ ООН засуджує події в Сирії

ЖЕНЕВА. — Комісар ООН з прав людини Наві Пілей називає ситуацію в Сирії вкрай важкою і закликає Президента цієї держави Башара Асада негайно оголосити „гуманітарне припинення вогню“. Н. Пілей, виступаючи 28 лютого на екстремному засіданні Ради ООН з прав людини в Женеві, закликала сирійський режим надати доступ незалежним міжнародним спостерігачам і гуманітарним групам. Сирійська делегація залишила засідання, назвавши його „стерильним обговоренням“ і заявивши, що Дамаск не визнає легітимним ані засідання, ані будь-яку резолюцію, котра буде на ньому ухвалена. Як повідомляють з Женеви, на засіданні Ради ООН з прав людини готові вивести на голосування проєкт резолюції, яка засуджує сирійську владу за „поширене й систематичне порушення прав людини“ та закликає припинити репресії проти мирних жителів. У Сирії елітні підрозділи урядових військ продовжують запеклі бої у місті Хомс та інших осередках опору повстанців. 28 лютого, за повідомленнями, один поранений західний журналіст був врятований у Сирії. (Радіо „Свобода“)

■ Б. Обама підписав закон про продовження податкових пільг

ВАШІНГТОН. — Президент Барак Обама підписав законодавство, згідно з яким податкові пільги на заробітну платню мільйонів американців буде продовжено до кінця 2012 року. Підписаним 22 лютого Президентом законом зберігається 2 відс. скорочення податків з щотижневої заробітної платні американських робітників за рахунок пенсійного фонду соціального забезпечення. Прихильники продовження податкових пільг кажуть, що це сприятиме зростанню економіки США, оскільки американці зекономлять у середньому додаткову суму 1,000 дол. на рік і зможуть витратити її на покупки. Згідно з законом, допомогу з безробіття також буде продовжено до кінця року. („Голос Америки“)

Державна мова: приклад Латвії

В Україні знову сталося загострення конфлікту довкола державної мови. 6 лютого Світовий Конгрес Українців оприлюднив заяву, у якій висловив глибоке обурення змістом законопроекту „Про дошкільну освіту“, який був поданий в січні до Верховної Ради. Законопроект пропонує надати батькам право вибору мови у дошкільних дитячих закладах. Зрозуміло, що це нововведення перешкоджатиме оволодінню українською мовою новим поколінням в Україні.

Було б доцільно у цій справі уважніше придивитися до прикладу Латвії, де 18 лютого відбувся референдум щодо державної мови і 75 відс. громадян не підтримали надання російській мові статусу другої державної мови. Активність населення була рекордною – у референдумі взяли участь майже 71 відс. латвійських виборців.

У проведенні референдуму не обійшлося без втручання Росії. Представники російської опозиції Валерія Новодворська та Костянтин Боровий прибули до Риги, щоб, за їхніми словами, „рятувати Латвію“. Вони попередили латвійців, що референдум ініційований російськими спецслужбами.

Про те, що головні імпульси проведення референдуму у Латвії надходять з Росії, зазначила й екс-президент Латвії Вайра Віке-Фрейберга. За її словами, Росія хоче зробити російську мову однією з офіційних мов Європейського союзу, тому одне з можливих рішень питання – досягти цього через одну з країн-членів Євросоюзу.

Як і в Україні, Росія має в Латвії чимало своїх прихильників. Росіяни становлять 27.3 відс. населення (в Україні – 9.2 відс.). Викладання російською мовою в державних вищих навчальних закладах Латвії було заборонене ще у 2006 році, але в країні діють 15 приватних вищих навчальних закладів різного профілю, в яких викладають російською мовою. В країні постійно насаджувалося уявлення про неприхильне ставлення до росіян і навіть переслідування цих прихильників зі сходу. Тож Росія мала підстави сподіватися вигідного для неї висліді референдуму. Цього не сталося.

Українці, які проживають у Латвії, теж підтримали латвійську мову. Керівник Українського центру молоді та дітей Латвії Ольга Берга заявила у програмі Радіо „Свобода“: „Я українка, громадянка Латвії. Я буду голосувати проти російської мови як другої державної в Латвії“. Ветерани українського національного руху з Києва закликали українців, які проживають у Латвії, не голосувати на референдумі за російську мову як другу державну. Лист ветеранів, який підписав за дорученням Народної партії Микола Зозула, надрукувала латвійська газета „Latvijas Avize“.

Але і латвійські патріоти не поклалися на випадковість. У референдумі могли брати участь лише громадяни Латвії, а чимало росіян такими не стали з неприхильності до незалежної держави або з небажання вивчити державну мову. Бюлетені-опитники були надруковані державною мовою, якою володіють не усі росіяни.

Громадський діяч, науковець Лесь Качковський писав в газеті „День“: „Нинішня Україна ще не настільки українська, щоб у ній домінував суто український менталітет. Водночас не є домінуючим і російсько-общинний. Це повинно бути дуже серйозним застереженням тим, хто силовими методами – референдумами, рішеннями Конституційного суду, указами тощо – пропонує вирішувати в Україні будь-які проблеми, на вирішення яких погляди Заходу і Сходу принципово відрізняються“.

Отже, державна мова – не тільки засіб спілкування, а й вибір нації щодо її майбутнього – європейської демократії чи російської автократії. Це треба роз'яснювати людям.

СТОРІНКА ІСТОРІЇ

Часові маніпуляції в Україні

Олександр Кучерук

12 лютого 1918 року рішенням Української Центральної Ради для унормування відліку часу на території Української Народної Республіки уведено „київський час“, що відповідає другому часовому поясові, тобто розбіжність київського часу з часом всесвітнім становить плюс дві години. Переживши усякі маніпуляції з часом, ця система діє і тепер.

В другій половині XIX ст. людство, принаймні та його частина, що жила у ранньому індустріальному суспільстві, стала перед питанням синхронізації обрахунку часу і унормування календаря. На певному етапі ця проблема торкнулася і України, по-своєму обох її частин, як у складі Австро-Угорської, так і Російської імперії.

Перші проекти нормалізації і стандартизації часу замирили на стадії обговорення. Фактично реальні кроки було зроблено лише після розвалу обох імперій.

Перші зміни торкнулися введення літнього часу. Найбільше над цим питанням дискутували у Великобританії, а першим, хто увів літній час, була саме Німеччина. Зробила вона це в час Першої світової війни, пересунувши 30 квітня 1916 року стрілки годинника на одну годину вперед. Разом з нею перейшли на літній час і країни-союзники. Ці зміни торкнулися і Австро-Угорщини і, відповідно, західних українських земель, уведено літній час також на окупованих німцями та австрійцями землях.

В період Першої світової війни перейшла на літній час і Росія, 1 червня 1917 року Тимчасовий уряд Російської республіки, запровадив своїм декретом перехід на літній час, ці зміни торкнулися і тоді вже автономної Української республіки.

Після падіння в Росії Тимчасового уряду та встановлення влади більшовиків, декретом Ради народних комісарів від 22 грудня 1917 (за старим стилем) – „Про переведення стрілки годинника“, ухвалено 27 грудня перевести стрілки годинників на одну годину назад, тобто повернутися до зимового (звичайного) відліку часу.

Але ці зміни вже не торкалися України, бо Центральна Рада не визнала жовтневий переворот в Росії і, відповідно, усі рішення більшовицького російського уряду не були чинні на території УНР. І тому наступні зміни відліку часу і календаря в Росії торкалися лише тої частини українських земель, які контролювалися владою так званої УСРР.

Відомо, що проблема відліку часу і календаря в УНР вперше розглядалося 10 лютого 1918 року на засіданні Ради народних міністрів під головуванням голови Всеволода Голубовича. Міністер шляхів Євген Сокович порушив питання „про стиль і годину“ і запропонував установити в країні „київський час“. У відповідь було ухвалено рішення „доручити Міністерству шляхів розробити такий закон і внести на розгляд Малої Ради“, але наступного дня вирішили „взамін попередньої постанови доручити Міністерству внутрішніх справ виробити і внести на розгляд Малої Ради законопроект про встановлення середньоевропейсько-

го часу на території Української Народної Республіки“. Таке рішення ухвалено у зв'язку з тим, що над цим питанням вже певний час працювало Міністерство внутрішніх справ і практично мало готовий проект такого закону. Отож на цьому ж засіданні уряду було розглянуто „проект закону про новий стиль“ і доручено міністрові внутрішніх справ Павлові Христюкові цей законопроект винести на „розгляд і затвердження Малої Ради“.

На засідання Малої Ради (у місті Коростені) під головуванням Михайла Грушевського 12 лютого 1918 року від комісії законодавчих внесень УЦР Скар (ім'я не встановлено) доповів законопроект Міністерства внутрішніх справ „про заведення на Україні числення часу по новому стилю і перевод годинників на середньоевропейський час“. Рада ухвалила закон, який передбачав перехід з юліанського календаря на григоріанський з 16 лютого 1918 року: „16 число лютого рахувати першим числом місяця березоля (марта)“, і одночасно вводився середньоевропейський час: „12 год. для Петроградського меридіану з 1 березоля нового стилю рахувати 10 год. 52 хв. ранку і згідно з цим в усій Українській Народній Республіці перевести стрілки годинників“. На підставі закону усунуто 13-денне відставання чинного календаря від реального та встановлено властивіший час, який відповідав часовому 2-му поясові.

Цікаво, що цього ж дня Мала Рада затвердила Тризуб „знак Київської держави часів Володимира Святого“, як державний герб УНР.

Незважаючи на ухвалені рішення, унормування відліку часу остаточно не відбулося. Ця проблема залишалася актуальною і в період правління гетьмана Павла Скоропадського. До її вирішення гетьман повернувся через кілька місяців, після державної візити до Берліну у першій половині вересня 1918 року, коли були нав'язані тісніші стосунки з Німеччиною. Розширювалися торгово-економічні стосунки між державами, з цим була пов'язана інтенсифікація руху товарів. Важливим чинником ефективності цих заходів була налагодження регулярності руху потягів, що у свою чергу було пов'язано з системою відліку часу та його синхронізацією. Тому виникла необхідність ще раз повернутися до цього питання.

Гетьман ухвалив окрему „Постанову про введення східноєвропейського часу в Українській Державі“, що була опублікована у „Державному вісникові“ (ч. 54 від 3 жовтня). Документ визначав, що за основу береться східноєвропейський час, відлік якого починався від грінвіцького меридіану, а київський час „попереду грінвіцького якраз на дві години“, одночасно враховувалося, що „східноєвропейський час у порівнянні з київським запізнюється на дві хвилини і одну секунду“. Постанова передбачала, що у ніч з неділі на понеділок 30 жовтня на 1 листопада 1918 року вводився київський час „так, щоб дві minuti та 1 секунду після півночі середнього часу годинники на всій території України вказу-

(Закінчення на стор. 13)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$65.00 на рік, \$40.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$55.00 на рік, \$35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 E-mail: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 E-mail subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Будуємо український храм

Дорогі брати і сестри українці!
Звертається до Вас священик Української Греко-Католицької Церкви о. Ярослав Данків, парох храмів Архистратига Михаїла в селі Березове та Всіх Святих Українського Народу в місті Докучаєвську Донецької області. Недавно я був на авдієнції у Владики Степана, Екзарха Донецько-Харківського, і коли очікував, переглядав газети та журнали різних видань з інших епархій. Серед них була і „Свобода“ з минулого року. В кінці авдієнції я сказав Владиці про Вашу газету і попросив Його благословення на написання листа до Вас. Владика благословив мене і просив більш детально описати про все. Тому дуже прошу Вас опублікувати мого листа у Вашому часописі і вірю, що хтось зрозуміє і відгукнеться на моє прохання.

УГКЦ на сході України почала свою місійну діяльність відразу після розвалу СРСР. Тут є дуже багато вихідців з Галичини, які були насильно депортовані з своїх рідних місць. Зараз нашими парафіянами є не тільки галичани, але і люди різних національностей: українці, поляки, греки, латвійці, білоруси, молдавани, росіяни та інші. Ця область є багатонаціональною, тому що не тільки галичани зазнавали депортації, але і багато інших народів колишнього СРСР. Ця область є на кордоні з Росією.

Відразу було трохи важко, бо доводилось служити під відкритим небом, а коли було холодно, то в домах парафіян. І не сприймалася наша УГКЦ усіма людьми, а особливо московською Церквою, яка і досі нам робить певні перешкоди. Проходили роки, і люди самі зрозуміли ролі УГКЦ, а також ролі московської Церкви, яка тільки стоїть на сторожі „єдиної і недеїмої Росії“. А звідси випливає, яке було ставлення місцевої влади до нас. Дуже тяжко нашим громадам доводиться отримати землю під будівництво храму. А нам, священикам, доводиться по декілька років жити без сімей, щоб якось спочатку одному влаштуватись, а потім привезти свою сім'ю з Галичини. Але, дякуючи Богові, ми смиренно це переносимо і своїми молитвами та ділами стараємось відкрити людям очі.

Переконані, що вже не за горами той час, коли люди змінять своє ставлення до нас, і віримо, що тільки наша УГКЦ стане тим мостом, який об'єднає всі українські Церкви в одну єдину помісну Київську

Церкву, і відродиться духовність нашого народу. Вірю, що Господь вже почув молитви, плач і стогін нашого багатостраждального народу.

Ми тут стараємось жити повноцінним духовним життям. Дуже часто до нас приїжджають семінаристи зі Львова, Івано-Франківська та Дрогобича. Постійно проводимо маївки, вертепи, колядки та недільні школи, табори відпочинку для дітей і по можливості відвідуємо святі місця у Галичині.

Наша парафія офіційно існує з 1995 року. Почала збільшуватись чисельність громади, і потрібно було просити місцеву владу про виділення земельної ділянки для будівництва нового храму. Але нам так і не вдалось цього зробити. Нам просто відмовляли. І тому не залишалося нічого іншого, як просити місцеву владу виділити земельну ділянку під будівництво житлового будинку. Декілька разів я подавав прохання, але, на жаль, відмовляли.

В лютому 2005 року з'явився закон, який дозволяв багатодітним сім'ям виділяти земельні ділянки. Моя сім'я є багатодітною. І тому я відразу став готувати необхідні документи. 7 квітня 2005 року сесія селищної ради виділила земельну ділянку для будівництва будинку. А 28 квітня того року я отримав дозвіл селищної ради на будівництво житлового будинку.

Восени 2005 року заклали фундамент, у наступні роки звели стіни храму, змонтували дах, закінчили накриття храму плянкою.

Цього року плануємо побілити стіни всередині храму, викласти плитку на підлогу, купити престіл, тетрапод, проскомидійник. І маємо надію, що, виконавши ці роботи, освяtimo храм і будемо проводити Богослужіння.

Але на даний час нам не можуть офіційно підключити світло, воду і каналізацію, бо це не житловий будинок, а храм. Я брав земельну ділянку під будівництво житлового будинку. Інакше нам би не виділили земельну ділянку. У нас часто міняється влада і відповідно – закони. На даний час у нас такий закон, що якщо на протязі семи років не побудований будинок, то місцева влада має право забрати земельну ділянку. У нас в області уже були випадки, коли забирали земельні ділянки у церков Київського патріархату і передавали громадам московської Церкви. На цих теренах вона є домінуючою.

Відведений законом термін у мене закінчується у квітні. Але, зважаючи на світову кризу, яка була, і на прохання депутатів, різних організацій та людей, уряд додав ще пів року. І тому в мене є ще вісім місяців до кінця терміну, відведеного законом. До мене вже неодноразово приходили представники місцевої влади і просили показати відповідні документи на будівництво житлового будинку, запитували, чому на цій земельній ділянці я будую храм, а не житловий будинок. Мені терміново потрібно на цій ділянці побудувати будинок, в якому буде кімната для проведення недільної школи та катехизації як

дорослих, так і дітей. А також хоча б дві житлові кімнати, кухня і т. д. Тоді мені можуть підключити світло, воду і каналізацію, оформити необхідні документи на будинок. Після цього я переформлюю документи у власність УГКЦ. В цьому будинку і буде проживати священик з своєю сім'єю.

Від держави ми не отримуємо ніякої допомоги. І тому звертаємось до Вас.

Згідно з теперішніми цінами на матеріали та платню робітникам, потрібно 400 тис. грн. або 50 тис. дол. Просимо фінансової допомоги,

щоб якнайшвидше почати будівництво. Вірю, що здригнеться щира українська душа, як у доброго самарянина.

Наперед дякую і вірю, що Ви зрозумієте мою ситуацію.

Електронна пошта: dankiv@ukr.net. Адреса: о. Ярослав Данків, вул. Кірова, 3, село Березове, Мар'їнський район, Донецька область 85665 Ukraine.

о. Ярослав Данків,
Березове,
Донецька область

Нещадна боротьба за владу в УПЦ МП

Події, які відбуваються в останні півроку в Українській Православній Церкві Московського патріархату, вказують на те, що вже почалась відверта боротьба за місце предстоятеля Церкви. Хоча нинішній предстоятель є живий і здатний керувати Церквою, але під приводом його хвороби Московський патріархат вирішив провести на цю посаду свою людину, бо за останні роки Митрополит Володимир (Сабодан) виявив себе прихильником все більшої автономії від Москви і став рухатися до спілкування з Київським патріархатом.

Це стало загрожувати Москві втратою величезної території і пастви, якщо єдина Українська помісна (незалежна в своєму управлінні) Церква буде створена шляхом об'єднання усіх гілок українського православ'я.

Останній Синод УПЦ МП 21 лютого став свідченням того, що в цій Церкві стався розкол. Серед претендентів на посаду Митрополита називають кілька прізвищ, але жодна з тих осіб не є однозначним провідником. Митрополит Одеський Агафангел (Савін), хоч і найстарший за рукоположенням, але є етнічним росіянином, якому незрозуміла українська ідентичність переважної більшості вірних УПЦ і з якою він не хоче рахуватися.

Митрополит Донецький Іларіон (Шукало) є етнічним українцем, вихідцем з Галичини, але саме це може викликати несхвален-

ня з боку Московського Патріарха, який затверджує вибір Собору, бо Москва стала перед фактом того, що і в церковній, і в політичній площині з керівниками в Україні відбуваються метаморфози – лояльні до Росії і покірливі Кремлю на шляху до влади, вони потім різною мірою стають прибічниками самостійності в керуванні.

Так було з Леонідом Кучмою та Віктором Януковичем в їхньому президентстві, так було і з Митрополитом Володимиром (Сабоданом) в його предстоятелстві. Передбачалось, що поставлений у 1992 році на Київську катедру Митрополит Володимир буде маріонеткою в руках Москви. Але минув час – і він став вагомою й самостійною постаттю українського релігійного життя. І якщо для цього потрібно було 20 років, то з Митрополитом Іларіоном (Шукалом) це може статися значно швидше.

Нещодавній Синод не оголосив Митрополита Володимира недеїдатним, не відсторонив його від керування Церквою. Рішення Синоду стосувалися правої руки Митрополита Володимира – Архиепископа Олександра (Драбінка), якого звільнили з важливих посад, чим зменшили можливості Владики Володимира до опору. Фактично, залишився тільки один крок.

о. Ігнатій
(Олександр Воловенко),
Донецьк

У нас є надія – діти

Позитивні новини з України – це рідкість. Щодня ми дізнаємось про переслідування, протести, кризу, розкол країни... Я ж потрапила на святкування Дня Соборності до громади, де Україну люблять, де соборність України відзначали молитвою, піснями та танцями, смачною українською їжею та дитячим сміхом. Так виглядало свято у громаді Співки Української Молоді в Пасейку, Нью-Джерзі.

На сцені невеликої зали за тисячі кілометрів від України цього дня були українські пісні та танці дітей, що народились на чужині. Більшість з цих дітей ніколи не відвідували українську землю, однак, українською мовою вони володіють краще, ніж деякі українці, зокрема прем'єр-міністр України.

Якби українські можновладці любили читати, варто було б ініціювати в українському політикумі акцію „Прочитай „Похвалу глупоті“ Еразма Роттердамського. Це

сатирична книга католицького священика та богослова, який вчить бути простими, як діти. Це настільна книга для освіченої людини. Та освіченості в українській політиці нині бракує, на відміну від 1919 року, коли проголошувалась незалежність Української Народної Республіки. Можливо, саме це і є причиною, що через багато років після проголошення соборності України у новинах все частіше чути про розкол та роз'єднання.

„Хто впокориться, той буде найбільший“, – сказано у Святому Письмі. Без пихи, без заздощів, без жадоби до багатства, але з любов'ю. Так ми зробимо Україну єдиною. У нас є надія – діти, що знають історію і люблять Україну. Є надія, що щастя не згубиться у гонитві за ним.

Ярина Матвійчук,
журналіст,
Пасейк, Нью-Джерзі

Українська греко-католицька церква Архистратига Михаїла в селі Березове на Донеччині. Фото: о. Ярослав Данків

УКРАЇНА І СВІТ

В Музеї Уласа Самчука

Інна Нагорна

У 1942 році газета похвалила Леоніда Кравчука

РІВНЕ. – 16 лютого до Літературного музею Уласа Самчука завітали з Києва активісти Міжнародного громадського об'єднання „Рівненське земляцтво“, які ознайомилися з експозицією і діяльністю музею. Їхню увагу привернули примірники газети „Волинь“, яку в 1941-1942 роках редагував У. Самчук. Ця газета 15 січня 1942 року вмістила інформацію про житинського хлопчика Леоніда Кравчука – майбутнього Президента України і нинішнього очільника „Рівненського земляцтва“.

Тоді в газеті повідомлялося: „Село Великий Житин біля Рівного під час Різдвяних свят було оживлене українською колядою. Діти, молодь і старші колядували на Український Червоний Хрест. Церковний хор села наколядував на цю ціль 931 крб. Свідомі діти українського села Н. Турченко і Л. Кравчук заколядували на Український Червоний Хрест 40 крб. Цей гарний приклад перейняли діти від своїх свідомих батьків, що зложили на церковну тарілку 550 крб.“

Вшанували 107-річчя Уласа Самчука

20 лютого минуло 107 років від дня народження видатного письменника Уласа Самчука і п'ять років відтоді, як Літературний музей У. Самчука в Рівному відчинив свої двері перед відвідувачами.

Саме до цієї дати вперше видано досі ніде не публіковану драму У. Самчука „Шумлять жорна“, яку письменник написав у 1947 році.

З'явилася книга у видавництві „Азалія“ Рівненської організації Національної Спілки письменників України, у „Бібліотечці Літературного музею У. Самчука в Рівному“, завдяки матеріальній допомозі розпорядників спадщини Уласа

Активісти Міжнародного громадського об'єднання „Рівненське земляцтво“ у Літературному музеї Уласа Самчука в Рівному.

Самчука – подружжя Оксани та Ярослава Соколиків з Канади.

Коли у 1934 році У. Самчук за першу книгу трилогії „Волинь“ став лавреатом премії Товариства письменників і журналістів Західної України, то в інтерв'ю для преси запропонував встановити нагороди за прозу, поезію і театральні твори.

Коли відомий діяч мистецтв Анатоль Демодовгопільський створював у Рівному український театр, письменник всіляко сприяв його діяльності. Певно, уже тоді уява письменника вимальовувала на рівненській сцені фрагменти власного драматичного твору.

17 жовтня 1947 року в таборі для переміщених осіб У. Самчук писав: „Здається, „Жорна“ скінчив. Останню сторінку дописав перед самим обідом“. 30 жовтня 1947 року знову читаємо запис: „4 листопада маю бути на конференції в Майнц-Кастелі, присвяченій емігрантській

драматургії. Читатимуть свої драматичні твори: Іван Багряний – „Морітурі“, Докія Гуменна – „Епізод з життя Європи Крицької“, (...) ну і я наміряюсь показати мої „Шумлять жорна“, дарма, що вони все ще не як слід опрацьовані“.

11 квітня 1948 року на Третньому з'їзді Мистецького Українського Руху доповідач Юрій Шерех назвав драму „Шумлять жорна“ у числі трьох найвизначніших драматичних творів українських письменників.

Працівники Літературного музею У. Самчука запалили „Свічу пам'яті“ на пошанування письменника. Відбулася презентація книги „Шумлять жорна“.

У заході взяли участь проф. Валерій Полковський з Канади, письменники, просвітяни, пластовий курінь ім. У. Самчука ч. 33, учні та студенти.

Інна Нагорна – завідувач Літературного музею Уласа Самчука в Рівному.

Вручення премії ім. Братів Богдана та Левка Лепких

Тетяна Будар

ТЕРНОПІЛЬ. – У мистецькій галерії Національної Спілки художників України 22 січня відбулося урочисте вручення Всеукраїнської літературно-мистецької премії ім. Братів Богдана та Левка Лепких за 2011 рік. Були нагороджені письменник з Львова, уродженець села Нараїв Левко Різник, Народний артист України Олег Мосійчук та літературознавець, професор Тернопільського національного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка Микола Ткачук (остан-

ній – за поданням музею Богдана Лепкого). Вони одержали медалі, дипломи, грошові винагороди.

Нових лавреатів вітали голова громадської ради з присудження цієї премії Богдан Хаварівський, поет Євген Безкорований, журналіст Михайло Ониськів, науковці Надія Білик та Олег Витвицький, письменник Богдан Мельничук, підприємець-меценат Михайло Ратушняк та інші.

Художні виступи представили аматори сцени з мистецьких гуртів Тернопільської обласної експериментальної школи мистецтв та з

Бережан. Учасники свята одержали календарики, видані до 140-річчя від дня народження Б. Лепко-

го. Спонсором видання стала Бережанська філія Кредитної спілки „Вигода“.

Під час урочистого вручення Всеукраїнської премії ім. Братів Богдана і Левка Лепких. (Фото: музей Богдана Лепкого в Бережанах).

До 75-річчя...

(Закінчення зі стор. 3)

442,531 вирок про ув'язнення.

Щоб уникнути відповідальності за масові репресії, московські провідники провели в органах НКВД Української РСР чотири закритих наради, спрямованих нібито на „відновлення соціалістичної законності“. Новий нарком внутрішніх справ Лаврентій Берія 26 листопада 1938 року наказав: „Забезпечити усіх оперативних працівників НКВД примірниками криміналь-

них кодексів“. Нарешті вони почули про деяку законність...

Насправді критикували не стільки явища масових репресій, скільки порушення „процедури слідства“ – тортури, вироків без допитів арештованих, страти до винесення вироків і т. п. Заохочувалася критика керівників з боку підлеглих. З органів НКВД в СРСР було звільнено в 1939 році 7,372 особи (23 відс. чисельності) оперативно-го складу, але заарештовано лише 937 осіб. НКВД успішно пристосовувався до нових умов, замінюючи одних карателів іншими.

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL

Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

Проведено презентації патріотичних видань

ТЕРНОПІЛЬ. – 15 лютого Молодіжний Націоналістичний Конгрес (МНК) представив читачській аудиторії книгу „Нація, яка не капітулює“ – про боротьбу Ірландської республіканської армії за незалежність та соборність Ірландії.

В заході взяли участь упорядники книги Ярослав Іляш і Віктор Рог, голова МНК Сергій Кузан та інші. Презентацію відвідало багато громадських діячів Тернопільщини, зокрема Олег Витвицький з громадського об'єднання „Українська

справа“ та Святослав Липовецький з Спільки Української Молоді в Україні.

Перед презентацією було організовано показ прозірок з історії визвольної боротьби ірландського народу.

Презентації книги відбулися в Полтавській, Сумській, Харківській областях. Після Тернополя книгу презентуватимуть

в Івано-Франківську, Чернівцях і Вінниці.

Молодіжний Націоналістичний Конгрес

Ректор Острозької академії дарує Юрієві Щербакові енциклопедію „Острозька академія“. (Фото: Аліса Гордійчук)

ОСТРОГ, Рівненська область. – В Острозькій академії 21 лютого презентували новий роман Юрія Щербака „Час смертохристів. Міражі 2077 року“. Публіцист і громадський діяч Михайло Слабошпиць-

кий, директор видавництва „Ярославів Вал“, де вийшла книга, сказав, що цей роман повинен прочитати кожен, хто претендує на те, аби аналізувати ролі і місце України у сучасному і майбутньому світі.

Студентів цікавили питання, що стосуються сучасної української літератури та її епатажного характеру, історичної пам'яті та відповідальності українців, міжнародного партнерства нашої країни, а також поради про те, що особисто кожен представник молодого покоління може зробити для того, аби долучитися до культурно-історичного розвитку України, підвищення її авторитету, рівня демократичності і життя загалом.

Ректор університету Ігор Пасічник від імені студентства та професорсько-викладацького складу подякував гостям за змістовну розмову і подарував примірники енциклопедії „Острозька академія“.

Юлія Яручик

Вшанували пам'ять Левка Горохівського

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 15 лютого минуло 69 років від дня народження громадського й політичного діяча, політв'язня комуністичного режиму, поета, колишнього народного депутата України (першого й другого скликань), уродженця села Саранчуки Левка Горохівського.

19 лютого на ринковій площі відбулося урочисте відкриття меморіальної дошки Л. Горохівського, на якому виступи-

ли представники місцевої влади, друзі й соратники земляка, зокрема відомий громадсько-політичний діяч, колишній голова Служби безпеки України Валентин Наливайченко.

Урочистості продовжились у школі мистецтв, де березанці та гості міста мали можливість подивитись відеофільм, виставку літератури, послухати цікаві спогади про свого земляка. Були на вечорі й виступи місцевих поетів, учнів школи мистецтв та Саранчуківської школи.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на доповідь

доктора філософічних наук, професора катедри української літератури Ніжинського Національного Університету ім. Миколи Гоголя

Валентини Хархун

Фулбрайтської стипендіятки 2011/2012

Авторський мит війни у кіноповісті Олександра Довженка „Україна в огні“

в суботу, 17 березня 2012 року о год. 5-ій попол.

в будинку НТШ

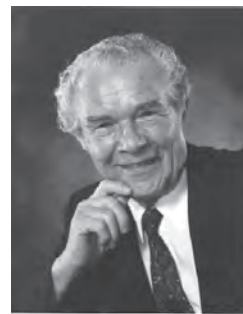
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003

Центр досліджень історії України ім. Петра Яцика

- ▶ Переклад *Історії України-Руси* М. Грушевського
- ▶ Видання монографій, перекладів і документів
- ▶ Організація конференцій про історію України
- ▶ Підтримка наукових досліджень у ділянці

Підтримайте Центр Яцика — сприяйте вивченню історії України

Canadian Institute of Ukrainian Studies, 430 Pembina Hall, University of Alberta, Edmonton, AB T6G 2H8 Canada
E-mail: cius@ualberta.ca; www.cius.ca
Tel: 780.492.2972 Fax: 780.492.4967

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ПІВНІЧНОГО НЮ-ДЖЕРЗІ

повідомляє що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в п'ятницю, 16 березня 2012 р. о год 3:00 попол.

в приміщенні головної канцелярії УНСоюзу
2200 Rt. 10, Parsippany, NJ 07054

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом голосу члени управи окружних комітетів, конвенційні делегати, та по два делегати наступних відділів:

25, 27, 37, 42, 70, 76, 133, 134, 142, 171, 172, 234, 287

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь

Члени Екзекутивного Комітету УНСоюзу

За управу Округи:

Стефан Вельгаш - голова Округи
Неоніля Сохан - секретар
Володимир Гончарик - касир

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

APON MUSIC & VIDEO Co.
P.O. BOX 3082
Long Island City, NY 11103

Нові українські VHS і DVD – відео компакт диски, касети і довгограючі платівки.
Каталог можна замовляти безкоштовно.

Д-р Леся Зборовська Голуб
лікар психолог для дітей, молоді і дорослих

лікування страху, депресії, проблем спілкування і поведінки

622-624 Valley Rd., Suite 6A
Upper Montclair, NJ 07043
Tel.: (973) 655-9472 Н. Дж. ліцензія S1003562

НАШ АРХІВ: WWW.SVOBODA-NEWS.COM

Top four reasons to sign on to Bill Pay with
Self Reliance New York*

E-statements

No check to write

No envelopes to lick

No stamps to stick

Just a click!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave.
Astoria, NY 11106
TEL: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government, the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

ДУЖЕ БАГАТО ОЗНАЧАЄ – ВІДРОДИТИ ЦЕЙ ХРАМ

Д-р Володимир Мезенцев
(Спеціально для „Свободи“)

Минулого року, завдяки підтримці українців Америки та Канади, під керівництвом директора Науково-дослідного Інституту історії архітектури та містобудування у Києві, архітектора Сергія Юрченка почалося реставрування напівзруйнованого визначного мурованого храму св. Покрови Української Православної Церкви Київського патріархату (УПЦ КП) в селі Дігтярівці Новгород-Сіверського району Чернігівської області.

С. Юрченко від імені мешканців та адміністрації села, пароха церкви, її реставраторів та будівельників переказує щиру подяку спонсорам цього проекту – Товариству св. Андрія у США (президент – архидиякон д-р Ігор Махлай, секретар – Михайло Герець, скарбник – Віталій Візір) та Дослідному Інституту „Україніка“ (президент Орест Стеців) у Торонто за щедрий грант 20 тис. дол., використаний на відбудову храму протягом 2011 року.

Імена добродійців з Північної Америки, які надіслали спонсорам свої пожертви на цю ціль, назавжди збережуться в історії духовного відродження села Дігтярівки.

З особливою приємністю відзначимо великодушний жест Емілія Зайла (Кісімі, Флоріда), котрий пожертвував основну частину вказаного гранту.

Видатний меценат гетьман Іван Мазепа (1687-1709) спорудив і реконструював за свій рахунок 43 церкви, дзвіниці, монастирські й цивільні будови в Україні та за її межами. Останньою й однією з найкращих його фундацій є цегляна Покровська церква 1708-1709 років у Дігтярівці. Гетьман виділив на її спорудження 15 тис. золотих, трохи менше, ніж на будову найбільшого мурованого собору св. Трійці у своїй столиці Батурині (20 тис. золотих).

П'ятидільний, п'ятиверхий, хрещатий Покровський храм має незвичайно широку центральну баню, діаметром 9.1 метрів. Вона є більша за головні бані зруйнованого Батуринаського Троїцького собору та Софійського собору в Києві (діаметр 7.7 метрів). Центральна баня з ліхтарем (лантерн) Покровської церкви досягла висоти 34 метри, а з маківкою й хрестом – 45 метрів і була видна за 10 кілометрів навкруги. Серед споруд центральної України цей храм виділяється досконалими архітектурними формами і зовнішнім декором у стилі західноєвропейського бароко. Вважається, що його дизайнер був обізнаний з тогочасною архітектурою Франції та Італії.

Покровська церква прославилася і своєю святинею – чудотворною іконою Богородиці Дігтярівської. Її образ з Христом-Немовлям був написаний у самобутньому народньому стилі з місцевим кольоритом цього деснянського краю, мабуть, в другій половині XVII ст. Оригінал ікони втрачено, але залишились її копії (списки) XVIII-XIX ст.

Побожний І. Мазепа їздив до храму Дігтярівки на поклоніння й молитви цій іконі і оздобив її розкішними срібними з позолотою шатами. Вони є високохудожнім твором українського барокового ювелірного мистецтва та металопластики київської школи і зберігаються у Музеї історичних коштовностей України в Києво-Печерській Лаврі. Дві подібні пишні позолочені срібні шати ікон, замовлені гетьманом і прикрашені його гербом, експонувалися на виставці „Україна-Швеція“ в Українському музеї Нью-Йорку у 2010 році.

Ця непересічна церква та

Копія Чудотворної ікони Богородиці Дігтярівської 1794 року. Фото: Микола Турчинов (2011), Національний заповідник „Чернігів стародавній“. Позолочені срібні шати ікони фундавані Іваном Мазепою, Музей історичних коштовностей України. Комп'ютерна реконструкція ікони з шатами: Василь Сидоренко (2012).

Постає з руїни історичний храм св. Покрови Української Православної Церкви Київського патріархату в селі Дігтярівці Новгород-Сіверського району Чернігівської області. Фото: Володимир Мезенцев.

Дігтярівка пов'язані з важливими історичними подіями Мазепаїного повстання за незалежність козацької держави. У жовтні 1708 року поблизу того козацького села на березі Десни стала табором шведська армія. Там І. Мазепа зі своїми козаками приєднався до короля Карла XII і уклав українсько-шведський військовий і політичний альянс з метою звільнити центральну Україну від підлегlosti Москві. За місцевим переказом, у Покровській церкві перед образом Матері Божої Дігтярівської гетьман присягнув на вірність королеві. 2008 року поблизу села місцеві власті встановили гранітний пам'ятник І. Мазепі та Карлові XII на вшанування 300-ліття їхнього історичного союзу.

Однак, долі шведсько-козацького війська, як і Дігтярівського храму та славної ікони, не склались щасливо. Після поразки повстання І. Мазепи його герб, вигравіруваний на шатах цієї ікони, безуспішно намагались стерти і закрили накладкою. За більшовицької влади Покровську церкву зачинили, оригінал чудотворної ікони Богородиці Дігтярівської тоді зник, а її коштовні шати та інші церковні цінності забрали до музею у Києво-Печерській Лаврі в 1930-их роках. У 1960-1961 роки, за наказом голови місцевого колгоспу, трактором знесли східню, вівтарну й західню частини храму та скинули копулу. Люди ще пам'ятають, як на голову одного з руйнівників церкви, що розбивав її стіни ломом, згори раптом впала цеглина. Нищити храм далі дігтярівці відмовились. Але непокрита напіврозорена споруда сама швидко руйнувалася від застудіння й опадів і врешті дійшла до аварійного стану.

З 1954 року (початок Хрущовської відлиги) до нашого часу історики архітектури, реставратори та пам'яткоохоронці неодноразово звертались до відповідних державних установ з пропозиціями реставрувати і не дати загинути цій уні-

кальний пам'ятці архітектури всенационального значення. У роки незалежності патріотично налаштована сільська голова Дігтярівки Тетяна Школьна та місцева громадськість також домагалась від держави можливості відбудувати храм і зробити його діючим. На жаль, дістати фонди на цю ціль в Україні не вдалось. Лише за фінансової допомоги спонзорів та приватних осіб з діаспори київський архітектор С. Юрченко наприкінці 2010 року розпочав пляномірну наукову реставрацію Покровської церкви. На початок робіт збереглись тільки квадратова у пляні центральна частина храму з восьмикутним підбанням та гранчасті південний і північний приділи. На останньому ще стоїть копула з світовим ліхтариком. На інших компартиментах бані обвалились.

С. Юрченко найняв бригаду кваліфікованих мулярів з Глухова та Чернігова і залучив дігтярівських будівельників й робітників. Їх очолює досвідчений глухівський майстер реставрації церков Олександр Єременко. Восени 2010 року вони спорудили тимчасовий дерев'яний дах, щоб захистити від опадів вцілілу баню північного приділу.

З травня до грудня минулого року будівельники розібрали потужні завали цегли від зруйнованих стін та перекриття церкви, поставили риштування, наново змурували розбиту східню підпружну арку, що підтримує головну баню (без цього неможливо звести на ній важку копулу) та майже повністю відновили найбільш пошкоджений південний приділ. Там наново звели карниз і напівсферичну копулу з восьмикутним ліхтарем/підбанням. Реставратори достовірно відтворили втрачені фасадні декоративні деталі з цегли та назовні потинькували стіни приділу. Його баню увінчали цибулястою маківкою з дерев'яними каркасом та тимчасовою покрівлею. На початку нового будівельного сезону в квітні на цю баню встановлять хрест, що викували й позолотили у Києві, та опорядять вікна скляними шибками. Майже завершений південний приділ можна використовувати як каплицю для Служби Божої до кінця ремонту решти храму.

Селяни Дігтярівки вже заснували парафію при Покровській церкві (староста Віра Іванець). Настоятелем храму є о. В'ячеслав Павленко, благочинний Новгород-Сіверського району Чернігівської єпархії УПЦ КП. До парафії належать сільська голова Т. Школьна та секретар сільради і вчителька історії місцевої школи Лідія Швець. Священик і парафіяни всіляко сприяють відбудові й облаштуванню церкви.

(Закінчення на стор. 13)

Про Голодомор...

(Продовження зі стор. 5)

на підтвердити, що про голод стало можливим говорити тільки з грудня 1987 року, через 55 років. Але в документі про натуральні покари йшлося тільки про м'ясо, сало і картоплю. Нема письмового документа про ревізію плодової сушні, вилучення цибулі, конфіскацію гарбузів і буряків. Операція з вилучення всієї їжі була проведена під час подвірних обшуків голодуючими незаможниками під керівництвом чекістів на підставі усних вказівок. Тим часом розповідь свідків Голодомору про вилучення в січні 1933 року всієї їжі не є доказом для наших опонентів.

Тим не менше, свідчення людей, сотні яких розповідали про конфіскацію всієї їжі, заслуговують на увагу. Я прийняв пропозицію Гарвардського університету взяти участь у підготованні Атласу Голодомору до 80-ої річниці і вже запропонував десятки карт. На мою думку, найважливішим документом стануть нанесені на карту свідчення про конфіскацію всієї їжі, відзначені в місці перебування свідка. Вони опубліковані в Україні, США і в Росії. Така карта в сукупності з документами архівів Кремля про фізичну та інформаційну блокаду українських регіонів буде підґрунтям для правової кваліфікації Голодомору як геноциду.

Мої колеги у країнах Заходу здебільшого сумніваються в тому, що Український голодомор був геноцидом. Справді, з лютого по липень 1933 року Україна і Кубань одержали основну частину продо-

вольчої допомоги, яку Політбюро партії спеціальними постановами розподіляло серед голодуючих регіонів Радянського Союзу. Ці постанови висвітлювалися в пресі як свідчення турботи партії про колгоспне село. Вони й досі тиражуються в російській пресі з такими же поясненнями. Архівне агентство Російської Федерації опублікувало в 2009 році збірник документів про голод, який складається з кольорових ксерокопій постанов Політбюро Центрального Комітету партії. В них кожна коротка резолюція про надання допомоги зерном тій або іншій області України супроводжується зробленим червоним олівцем підписом Й. Сталіна.

Однак, пов'язані з Голодомором факти треба розглядати в їх сукупності. Створення ситуації цілковитого голодування і наступна допомога голодуючим з розривом в декілька тижнів засвідчує тільки те, що Й. Сталін не прагнув знищити всіх людей на заблюкованій території, яку повністю очистив від продовольства. Загибель мільйонів повинна була показати тим, хто вижив, як їм треба поводитись. Й. Сталін боровся з саботажем, а в Конституції УСРР 1919 року було записано: „УСРР визнає працю обов'язком усіх громадян Республіки і проголошує лозунг: „Хто не працює, той не їсть” (стаття 28).

Націленість репресій на Україну є безсумнівною. Тут була головна небезпека для влади, тому що соціальний протест поєднувався з національним. Україна була найбільшою національною республікою, яка претендувала стати ще більшою: двічі український уряд ставив перед Політбюром ЦК

ВКП(б) питання про приєднання суміжних регіонів Російської Федерації з переважно українським населенням, а кампанія українізації Північного Кавказу одержала гарячу підтримку з боку місцевого українського населення.

Ця республіка мала великі традиції національно-визвольної боротьби, і Володимир Ленін свого часу побудував свою централізовану імперію у конституційному вигляді союзу рівноправних республік, щоб розв'язати передусім українське питання. Багато важило геополітичне становище України на кордоні з Європою. По той бік кордону знаходилася Західня Україна, яка вже об'єднувалася у 1919 році з Наддніпрянською Україною в єдину державу. „Україну можемо втратити!” – писав Й. Сталін Лазареві Кагановичеві у серпні 1932 року, пов'язуючи таку можливість з кризою в центрі. У 1991 році, коли центр вразила така криза, вона була втрачена.

Все це пояснює, чому Україна знаходилася в епіцентрі превентивних сталінських репресій, які дозволили Й. Сталінові протриматися на своїй посаді до межі, продиктованої біологією. Але в січні 1933 року „вирішальний удар” (це вислів самого Й. Сталіна) по українському селянству збігся з припиненням дальшої реалізації комуністичної програми Російської комуністичної партії (більшовиків) 1919 року. Сама програма залишалася діючою до епохи Микити Хрущова, який змінив її третьою програмою. Тією самою, що обіцяла людям комунізм через 20 років, у 1980 році. Варто нагадати, що термін „комунізм” в Радянському Союзі використовувався в

його пропагандистському значенні – як лад, в якому матеріальні і культурні блага розподілятимуться за потребами. Я ж маю на увазі комунізм виробництва, а не розподілу, тобто ту „державу-комуна”, створення якої В. Ленін проголосив у „Квітневих тезах” 1917 року першочерговим завданням партії, поряд з її перейменуванням з соціал-демократичної в комуністичну і організацією Комінтерну. „Держава-комуна” залишилася недобудованою внаслідок рішення керівників партії в січні 1933 року відмовитися від хлібозаготівель у вигляді гумової продовольчої розкладки і перейти до фіксованих зобов'язань колгоспів та одноосібників перед державою податкового характеру.

Прод-розкладка руйнівно діяла на процес виробництва: пересвідчуючись в тому, що держава забирає у них стільки хліба, скільки захоче, селяни припиняли працювати або працювали з-під палки, як раби. Обсяг виробництва різко падав, і держава вже не могла нагодувати місто і продати за кордон великі партії хліба, хоч забирала у селян все, що вони мали. Коли ж селяни знали наперед, що їм доведеться ділитися з державою фіксованим обсягом продукції, вони мали стимул працювати так, щоб одержати якнайбільше продукції.

Іншими словами, держава визнала право власності селян на продукт їхньої праці, одержуваний як у громадському господарстві колгоспів, так і з присадибної ділянки. Селяни дістали право на вільну торгівлю власною продукцією за цінами попиту і пропону-

(Закінчення на стор. 14)

СЕНЬЙОРИ УНС ТА ДРУЗИ!

З'їзд СЕНЬЙОРІВ УНС на СОЮЗІВЦІ

Від неділі 10-го червня до п'ятниці 15-го червня 2012 р.
Реєстрація від неділі, год. 4-ої по пол.

Побут на Союзівці включає 5 нічлігів, харчування від понеділка з сніданком до п'ятниці з полуденком, бенкет, доповіді, розвагові програми та податки і чайові.

Члени УНС:

Одна особа - \$485; дві особи в кімнаті - \$415 від особи
Один вечір за особу \$130; дві особи в кімнаті - \$107 від особи

Не-члени УНС:

Одна особа - \$535; дві особи в кімнаті - \$430 від особи
Один вечір за особу \$135; дві особи в кімнаті - \$115 від особи
Бенкет і програма в четвер, 14-го червня 2012 р. \$45 від особи,

Просимо замовляти кімнати на СОЮЗІВЦІ, тел. 845 626-5641
Незабудьте вишиванки на бенкет та по можливості привезти речі на ліцитацію!

За дальшими інформаціями просимо звертатися до
Оксани Тритяк, тел. 973 292-9800 дод. 3071
Заохочуємо Вас запросити Ваших друзів на з'їзд.
Ми гостям раді

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці (НТШ-А)
Українська Вільна Академія Наук (УВАН)
Український Науковий Інститут Гарвардського
Університету (УНІГУ)

запрошують на

32 щорічну наукову Шевченківську конференцію

ПРОГРАМА

відкриття - д-р Анна Процик, Науковий Секретар УВАН

Михайло Назаренко, (Київський Національний Університет ім. Т. Г. Шевченка) “До прижиттєвої рецепції Шевченка: питання літературного контексту”

Олесь Федорук, (Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ) “Перше видання Гайдамаків Шевченка: історія книжки”

Григорій Грабович, (НТШ-А/Гарвардський Університет)
“Шевченкові Гайдамаки: формування національного поета”

Закриття - д-р Орест Попович, Президент НТШ-А

Конференція відбудеться
в суботу, 10 березня 2012 р. о год. 4-ій попол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Часові маніпуляції...

(Закінчення зі стор. 6)

вали саме північ (тобто нуль годин, нуль хвилин, нуль секунд)".

Чергова зміна прийшла в час, коли у Київ перебував протягом вересня-грудня 1919 року під владою Збройних сил Півдня Росії на чолі з генералом Антоном Денікіним. Реставраторські заходи денікінців проявилися у різних напрямках, від скасування оновленого російського правопису до заборони українських державних шкіл та вилучення з продажу українських книг. Не обійшли вони питання відліку часу і календар. Наказом ч. 2 від 19 серпня 1919 року визначено: „Відлік часу встановлюється за старим стилем і час за петроградським часом“.

У грудні Добровольча армія під тиском Червоної армії покинула Київ, і влада перейшла до більшовиків, які відкинули „білогвардійський“ час і календар без усяких наказів.

Варто пригадати, що УСРР (до 17-го року її назва – Українська Соціалістична Радянська Республіка) соне була самостійною у прийнятті більшості своїх рішень, бо, як відомо, була „створена“ за пля-

ном комуністичної російської влади. Рада народних комісарів Росії перейшла на західноєвропейський календар раніше за УНР – 24 січня 1918 року (за старим стилем) було ухвалено „Декрет про введення в Російській Республіці західноєвропейського календаря“ згідно з яким „перший день після 31 січня цього року уважать не 1 лютого, а 14 лютого, другий день уважать 15 і т. д.“. До того пропонувалося до липня 1918 року до кожного числа дня подавати у дужках дату за старим стилем.

А вже через пів року Рада народних комісарів УСРР затвердила постанову про переведення стрілки годинника назад на 29 хвилин о 12 годині ночі 4 березня. Такий крок пояснювався необхідністю встановлення єдиного часу на території УСРР.

В час українсько-польської кампанії 1920 року проти Росії, коли у Київ та значна частина України були звільнені від більшовиків, в Україні знову змінено відлік часу, було введено середньоевропейський час, що відповідав часові у Польщі, Німеччині та інших країнах. Зокрема у Києві це було зроблено наказом коменданта міста 12 травня 1920 року. Ця новація протрималася недовго, бо після поразки українсько-польських

сил і повернення радянської влади у червні було відновлено систему відліку часу, чинну до того в УСРР.

Ще до входження УСРР до складу СРСР на УСРР розповсюджено правила, які установлювалися московським урядом. Постановою Ради Народних Комісарів УСРР в ніч з 3 на 4 вересня 1920 року годинникову стрілку переведено назад, а 30 вересня ще на одну годину, тобто скасовно літній час, і ще додатково зсунуто на одну годину назад. Таким чином на території України введено московський час.

Варто, мабуть, пригадати також, що у час німецької окупації на окупованих на схід від Німеччини територіях встановлювався час, за яким жив Берлін, тобто середньоевропейський. До речі, Німеччина, яка майже 20 років не переходила на літній час, лише у квітні 1940 року увела практику переходу на літній час. Перейшла і „застрягла“ у літньому часі аж до листопада 1942 року, коли перейшли на зимовий час, ці переходи відбувалися аж до кінця існування Райху. Зрозуміло, що ця система діяла до кінця окупації.

За московським часом з усіма змінами (декретний час тощо), ми жили аж до 1 липня 1990 року, коли Україна постановою Верхо-

вної ради УРСР від 11 червня 1990 року вийшла з зони московського часу і перейшла на київський час, ще до ухвалення 16 липня 1990 року „Деклярації про державний суверенітет України“.

У подальшому проблема стандартизації обчислення часу була унормована постановою Кабміну України від 20 березня 1992 року „Про порядок обчислення часу на території України“ та іншими нормативними актами.

Нині на території Європи є чотири часові пояси. Україна входить до другого часового поясу, тобто київський час має розбіжність у плюс дві години відносно всесвітнього часу. 95 відс. території України лежить у другому часовому поясі, за його межі видять невелика ділянка на Сході і зовсім незначна територія на Заході. Крім України, за цим часом живуть інші європейські країни: Фінляндія, Естонія, Латвія, Литва, Румунія, Молдова, Болгарія, Греція.

Як бачимо, впровадження „київського часу“ вперше було здійснено 1918 року в добу УНР. Переживши усякі маніпуляції з часом, ця система діє і нині.

Олександр Кучерук – директор київського Музею української революції 1917-1921 років

Дуже багато...

(Закінчення зі стор. 11)

Церква св. Покрови у селі Дігтярівці (1708-1709). Фото Сергія Прокудіна-Горського, 1913 рік. Приватна колекція Євгена Бурика у Новгороді-Сіверському.

Хоч вона є у стані реставрації, там на церковні свята відбуваються Богослужіння, на які збирається до 50-70 мешканців Дігтярівки та гостей. Інші Служби Божі о. В'ячеслав змушений відправляти по хатах вірян чи у сільському клубі. Міські власті Новгороду-Сіверського відмовились виділити йому землю для спорудження там нової церкви, належної до УПЦ КП.

Вражає і захоплює велика посвята о. В'ячеслава пастирському служінню вірним цього краю та подвижництву (він роками жив у монастирях). На околиці рідного села Дробишів поблизу Новгороду-Сіверського він, за зразком давніх печерних монастирів, викопав у яру печерну каплицю, присвячену свв. Отцям Преподобним Печерським, і встановив там ікони та інше церковне начиння. Там о. В'ячеслав усамітнюється для молитви, служить і виконує пастирські обов'язки серед навколиш-

ніх селян.

Владика Іларіон, Єпископ Чернігівський і Ніжинський УПЦ КП, відвідує Дігтярівку на церковні свята і править Службу Божу разом з о. В'ячеславом серед руїн Покровського храму. 16 жовтня 2011 року на свято Дігтярівської ікони Богородиці (три дні після престольного свята Покрова Божої Матері) архипастир та парох співслужили там водосвятний Молебень.

На свята до храму привозять позичені копії чудотворної ікони Богоматері Дігтярівської, які розійшлись по державних музеях, заповідниках та приватних колекціях Києва, Чернігова й Новгороду-Сіверського. За рахунок частки гранту на реставрування храму С. Юрченко замовив у київського іконописця нову копію цієї ікони у подарунок храмові.

Покровську церкву вже взято під охорону держави як пам'ятку архітектури. Сільська голова та парафія клопочуть про передавання її з державної власності у володіння місцевій релігійній громаді.

Основні роботи ще попереду. С. Юрченко плянує протягом цього року відреставрувати місцями пошкоджену кладку стін та орнаментальні елементи фасадів північного приділу і центрального об'єму церкви. Технічно найскладнішим буде побудувати новошироку головну півсферичну цегляну копулу, діаметром 9.1 метрів, з високим світловим ліхтарем. На закінчення робіт треба потицькувати екстер'єр та інтер'єр храму, вкрити його металевим дахом, встановити позолочені хрести, ковані двері, ґрати й шибки на вікна.

С. Юрченко від імени парафії та настоятеля Покровського храму, мешканців і адміністрації села, архітекторів та реставраторів, дослідників Мазепиних споруд, віруючих, патріотів та усіх небайдужих до справи врятування останньої визначної церкви гетьмана І. Мазепи звертається до українських організацій і добродіїв у Північній Америці з проханням

Настоятель храму св. Покрови у селі Дігтярівці о. В'ячеслав Павленко у своїй печерній каплиці біля села Дробишів. Фото: Сергій Юрченко.

підтримати відбудову Дігтярівської церкви цього року. Спонзори проекту Товариство св. Андрія у США та Дослідний Інститут „Україніка“ в Канаді приймають пожертви на таку ціль і надсилають офіційні посвідки для звільнення від податків громадянам обох країн.

Тих добродійців у Америці, які бажають пожертвувати на цей проект, ласкаво просимо надсилати чеки за адресою: St. Andrew's Society Inc., 1023 Yorkshire Dr., Los Altos, CA 94024. Чеки з пожертвами слід виписувати на: „St. Andrew's Society Inc., Memo/Re: Mazer Church“.

Канадським добродійникам радимо надіслати пожертви за адресою: Mr. Orest Steciw, President, Ucrainica Research Institute, 83 Christie St., Toronto, ON, Canada M6G 3B1. Телефон: (416) 516-8223. E-mail: luc@lucorg.com. Ласкаво просимо виписати чеки на „Ucrainica Research Institute, Memo/Re: Mazer Church Project“. Усім спонзорам і жертводавцям буде висловлена подяка в українській пресі Північної Америки. Їх імена та назви організацій, що спричинились до відбудови Покровської

церкви, будуть передані її настоятелям для вшанування за церковним звичаєм.

За додатковою інформацією про реставрацію Дігтярівського храму можна звернутись до автора цієї статті у Торонто за телефоном (416) 766-1408 чи e-mail: v.mezentsev@utoronto.ca та безпосередньо до архітектора Сергія Юрченка у Києві за його мобільним телефоном: 095-877-3508 чи e-mail: ilche@meta.ua. Мобільний телефон настоятеля Покровської церкви у Дігтярівці о. В'ячеслава Павленка: 096-238-3752.

Коли з Божою поміччю цілковито завершиться відбудова Покровської церкви, вона стане діючою і парафія буде опікуватись її збереженням, лише тоді можна вважати цю цінну пам'ятку архітектури насправді відродженою і врятованою від загибелі. Одночасно розквітне духовне життя й віра у тому мальовничому куточку Подесіння. Це буде новим чудом знаменитої ікони Богородиці Дігтярівської і достойним продовженням шляхетної справи великого гетьмана, неперевершеного будівника українських церков.

Про Голодомор...

(Закінчення зі стор. 12)

вання. Наявність вільного ринку, хай навіть обмеженого в своїх розмірах, обумовила збереження товарно-грошових відносин не тільки в сільському господарстві, а й в обміні між містом і селом. У директивній радянській економіці сільське господарство зайняло автономні позиції. Таке становище зберіглося аж до розвалу радянської економіки на початку 1990-их років.

Заміна розкладки податком здійснювалася двічі: В. Леніним у 1921 році і Й. Сталіним у 1933 році. Результат був однаковий – подолання господарської кризи. Чому ж Й. Сталін не обмежився тільки цим і завдав практично одночасно, з розривом у три тижні, „вирішальний удар” по українському селянству?

Така постановка питання виводить український Голодомор з прямої причинної залежності від комуністичного будівництва. Створення „держави-комуни” виявилася нерозв'язною справою і було припинене напівдорозі. Реалізувати комуністичну утопію до кінця виявилася неможливим навіть за допомогою терору, адже це була

утопія, народжена в голові однієї людини. Загальносоюзний голод був викликаний доктринальними причинами і подоланий внаслідок відмови Кремля йти у будівництві комунізму до кінця. Чим же був викликаний український Голодомор, що виріс з такого ж, як і в інших регіонах, загальносоюзного голоду? Точніше, що змусило Й. Сталіна завдати по Україні і Кубані „удар” у вигляді конфіскування всієї їжі?

Цей сталінський вислів містився в його промові на об'єднаному засіданні Політбюро і Президії Центрального Комітету більшовицької партії від 27 листопада 1932 року, яке розглядало питання „про групу Смирнова, Ейсмонта та ін.”. Як правило, засідання Політбюро ЦК протоколювалися, а не стенографувалися. Це засідання було застенографоване, і стенограма розіслана по всіх парткоммах. Й. Сталін контролював вищі органи партії, але не весь партійно-радянський апарат. Розсилання стенограми було спробою вплинути на керівний склад середньої і нижчої ланки.

У 2007 році оригінал стенограми і її виправлений варіант – той, що розсилався – були опубліковані. Порівнюючи обидва, ми можемо встановити, що Й. Сталін вна-

слідок причин, охарактеризованих вище, побоювався соціального вибуху саме в голодуючій Україні. Тому проти неї мусив бути завданий „вирішальний удар”. У правленому тексті стенограми претензії Й. Сталіна до України були зняті або завуальовані, він говорив про „куркульський саботаж”, безвідносно до його регіонального походження.

Соціальний вибух в Україні міг пошкодити становищу Й. Сталіна як генерального секретаря партії. Ми звикли бачити владний потенціал Й. Сталіна таким, яким він виявився після Великого терору 1937-1938 років і перемоги у війні 1941-1945 років. Насправді його потенціал на початку 1930-их років був набагато меншим, якщо деякі чільні комуністи могли ставити перед ЦК ВКП(б) питання про небезпеку сталінського курсу для партії і держави. Як Голодомор, так і Великий терор мали в своїй основі одну причину: прагнення генсека утриматися при владі.

Оцінка українського Голодомору як геноциду створила велике напруження у відносинах між Україною і Росією. Нам треба переконати російську громадськість і багатьох власних громадян у тому, що сталінська каральна акція була справою рук лише кількох найви-

щих функціонерів. Якщо реальна картина Голодомору стане загальновідомою, то пам'ять про нього перестане роз'єднувати людей. Мало кому захочеться стати на захист Й. Сталіна.

Не слід забувати, однак, що загальносоюзний голод, з якого виріс український Голодомор, так само як китайський голод 1959-1960 років, були наслідками комуністичного будівництва на селі. У 1991 році здавалося, що загроза комунізму залишилася у минулому. Тепер такої певності нема, багатьох людей ленінська „державо-комуна” приваблює своїм патерналізмом. Тому треба постійно виявляти засобами наукових досліджень і художньої творчості спорідненість сталінського геноциду з патерналізмом „державо-комуни”.

Завершуючи виступ, хочу висловити вдячність директорам Фондації Антоновичів Ігореві Воевідці та його дружині Марті, Андрієві Левицькому та його дружині Дарії і Романові Слоневському та його дружині Мотрі. Вони продовжують розпочату Омеляном і Тетяною Антоновичами справу, суть якої полягає у стимулюванні інтелектуальної діяльності, спрямованої на збагачення національної пам'яті українського народу.

В Одесі поховали...

(Закінчення зі стор. 4)

з інших угруповань, які прибули на площу під різними прапорами. Вони вимагали припинити рейдерське захоплення ринку „Острів”, автобусного маршруту ч. 210, гуртожитку на вулиці Запорізькій.

Обряд поховання розпочався з внесення оббитої синьою тканиною домовини з написом білими літерами „Партія Регіонів”. Потім у нього велетенськими цвяхами забили написи викрадених у міста територій: „Аеропорт”, „Парк „Преображенський”, „Земля в Лузанівці”, „Санаторій „Магнолія”, „Санаторій „Чкаловський”.

Слово прощання виголосив з гумором керівник одеського відділення „Демократичного

альянсу” Олексій Чорний. Після того як присутні кинули на домовину по жменці землі, вкраденої регіоналами у міста, за лопати взялися персонажі у масках О. Костусева та провідника фракції Партії Регіонів у міській раді Генадія Труханова.

Акція, що тривала близько години, пройшла без втручання з боку численних правоохоронців. О. Чорний в інтерв'ю для преси висловив надію, що подібні акції невдовзі відбудуться по всій Україні.

ПОДАВАЙТЕ ЗАЯВКУ НА ІПОТЕКУ ОН-ЛАЙН:

WWW.RUFUCU.ORG

в будь-який час, коли Вам зручно!

І Ви отримаєте відповідь на протязі двох днів.

Якщо ви зацікавлені в покупці власного будинку скористайтеся низькими відсотковими ставками!

Наші відсоткові ставки від **3.00% APR***

Заповніть заявку на іпотеку он-лайн, і отримайте знижку

\$250

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **Українська ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА** www.rufcu.org
877-968-7828

MAIN OFFICE | 824 Ridge Rd East | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

Federally insured by NCUA

BRANCH OFFICES	ALBANY, NY 143 Troy Schenectady Rd. Watervliet, NY 12189 518.266.0791 fax 518.266.1269	SACRAMENTO, CA 6029 San Juan Ave Citrus Heights, CA 95610 916.721.1188 fax 916.721.5551	SYRACUSE, NY 211 Tompkins St Syracuse, NY 13204 315.471.4074 fax 315.474.2328	BOSTON, MA 282 Providence Highway Westwood, MA 02090 781.493.6733 fax 781.493.6730	PORTLAND, OR 11050 SE Powell Blvd, Ste 371 Portland, OR 97266 503.774.1444 fax 503.774.1406
----------------	--	---	---	--	---

*APR Annual Percentage Rate. Rates subject to credit evaluation. Rates as low as. Actual rates may vary, and are subject to change without notice. Other rate and point combinations are available. Rates locked in at application. If rates drop after application, borrower can pay 0.5% fee to get lower rate before commitment. Property must be within 100 miles of any UFCU Branch. \$250 OFF Mortgage Application Fee when applying online; only approved and closed mortgages qualify for discount; all discounts will be provided at time of closing. Membership eligibility required. See UFCU for complete details. UFCU reserves the right to change or terminate this offer without notice.

UKRAINIAN SELF-RELIANCE NEW ENGLAND FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч

Якщо Ви недавно приїхали до Америки, не маєте достатнього досвіду у банківських справах, потребуєте почати кредитну історію, не хвилюйтеся – у Вас є куди звернутися!

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ НЬЮ-ІНГЛАНД

запрошує до членства.

Ми віддано служимо українській громаді від 1959 року:

Виплачуємо добрі відсотки на звичайні ощадністі конта та „Money market”.
Надаємо позички та „VISA” кредитові картки на вигідних умовах.
Надаємо „ATM” картки для зручності користування чековим контом.
Утримуємо пенсійні конта „IRA” на високих відсотках.
Видаємо різного роду сертифікати з високими ратами.
Висилаємо гроші в Україну та інші країни.
Надаємо безкоштовне життєве забезпечення до 2,000 дол.

Надаємо нотаріальні послуги.

Чекаємо на Вас у головному офісі за адресою:

21 SILAS DEANE HIGHWAY, WETHERSFIELD, CT 06109
(860)296-4714 • (800)405-4714 • FAX (860) 296-3499

та у філіях:

103 NORTH ELM STREET, WESTFIELD, MA 01085
(413) 568-4948 • FAX (413) 568-4747

270 BROAD STREET • NEW BRITAIN, CT 06053
(860) 801-6095 • FAX (860) 801-6120

Уважні, досвідчені працівники

Вісті Фундації імені Івана Багряного Березень 2012 року, ч. 139

Враження з моєї подорожі Україною

Олександр Полець

Мова є дуже болючим аспектом української держави та й українства взагалі. В якій мові ми отримуємо інформацію, та мова формує наш менталітет. Тому всі імперії так ретельно працювали, щоб принаймні провідники в колоніях якнайшвидше переходили на мову господаря. Ходячи по Києву і прислухаючись до людей, я відчував, що мовний перелом прямує в напрямі української мови. І це стається не завдяки урядові, який, навпаки, працює проти української держави, це стається, до певної міри, як самозбереження і протистояння урядові.

На вулиці Золотоворітській (біля Золотих воріт у Києві) я почув розмову батька з сином, якого мали записувати до школи або вже записали, бо це було в серпні. Син питає батька: „Папа, пачему я пайду в ету школу, а не в школу на руском языке?“. А батько йому відповідає: „Ти будиш учітса на рідній мові, ето Україна, надо знать українский язык, чтоб іметь незалежність“. Нелегка справа, коли батьки ще самі не навчилися української мови, а міністерство освіти працює проти них, але, мабуть, такі діалоги усе частіше повторюються в Україні.

Я зупинився купити часопис, а біля віконця стояла жінка і перечитувала газету. Я попросив газети „День“ і „Україна Молода“, жур-

нал „ГлавРед“, який виходив до кінця 2010 року українською мовою. Продавець запропонувала мені якийсь інший журнал, але російською мовою. Я відмовився, кажучи, що не підтримую російськомовних видань. Жінка біля ятки доброю українською мовою сказала, що і вона не підтримувала б, але немає преси українською мовою. Справа в тім, що в Україні така пропорція: на дев'ять видань російською мовою припадає одне видання українською мовою.

На телевізійному каналі „ТВі“, у програмі Миколи Княжицького, була жінка з Індії, яка живе в Україні майже відтоді, відколи Україна стала незалежною. Вона в Україні здобула вищу освіту, захистила дисертацію, а тепер викладає в Національному університеті ім. Тараса Шевченка. У телепрограмі вона говорила доброю українською літературною мовою.

Після неї промовляв історик Віктор Киркевич, автор книжки „Історія Києва“. Він сказав, що йому дещо важко висловлюватися українською мовою. М. Княжицький запропонував йому говорити російською мовою. На це В. Киркевич відповів: „Після тієї жінки з Індії я ніколи не перейду на російську мову“.

В Україні тепер дуже люблять користуватися мобільними телефонами. Я їздив з Марією Овдієнко і Галиною Могильницькою до Холодного Яру на Черкащині, то під час подорожі ці дві жінки і водій зро-

били щонайменше 30 дзвінків. І це не враховуючи ділових зв'язків з екскурсоводом і дзвінків до музеїв. Як було б добре, щоб частина телефонного знаряддя вироблялися в Україні, а не за кордоном!

Забгато поліції на вулицях Києва. Не можу сказати, що вони там роблять, помітно що їх стало більше, ніж у попередні роки. Можливо, вони готуються до Євро-2012, але непомітно, щоб українська поліція комусь допомагала, давала інформацію.

Я телефонував до Віктора Тупілка в Донецьк, з яким познайомився у Львові на конференції. Він є головою громадської організації „Чорнобиль-допомога“. Ця організація в Донецьку – український острівцець. Вони займаються не тільки допомогою жертвам Чорнобиля, але також ставлять пам'ятники жертвам комуністичного терору, утримують музей, в якому відтворено кімнату допитів та камери, де комуністи тримали людей, засуджених на страту. В. Тупілко сказав мені, що два роки тому, коли в Донецьку заговорили українською мовою, то на тебе дивилися, як вовк на ягня. Тепер, він каже, після цілої низки невиконаних обіцянок Віктора Януковича, навіть люди тут схаменулися і поцікавилися, хто вони є. В. Тупілко, сказав, що тепер близько 70 відс. людей відповідають українською мовою, коли хто звертається до них по-українськи. Це вже прогрес.

Буде видано літературний календар

Газета „Літературна Україна“ (тепер її головним редактором є Сергій Козак, якого в 1991 році тодішній голова Фундації ім. Івана Багряного Анатолій Лисий запросив на працю в газету „Українські вісті“, що виходила тоді в Дітроїті, а в 1994-2000 роках він був її головним редактором) вирішила видати ілюстрований „Біографічний літературний календар“. В календарі на кожний день року буде подано інформації про події, біографії відомих осіб України.

Такого календаря з відомостями про Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесю Українку, Павла Тичину, Володимира Сосюру, Максима Рильського, Івана Дзюбу, Івана Драча та багато інших досі не було в Україні. У календарі будуть відомості також про Івана Багряного, Василя Гришка, Михайла Воскобійника, Юрія Горліса-Горського, Євгена Маланюка, Уласа Самчука, Юліяна Мовчана, Григорія Китастого, Докію Гуменну, Бориса Олександрова, Ігоря Качуровського, Яра Славутича, Юрія Клена, Осипа Зінкевича та багатьох інших. Такий календар потрібний школам України, редакціям та просвітянам.

„Літературна Україна“ звернулася до Фундації ім. Івана Багряного з проханням фінансувати видання, яке матиме напис „Вчителям України – від Фундації ім. Івана Багряного“. Фундація погодилася фінансувати цю книгу.

Українці з США влаштували свято в сиротинці

Фідель Сухоніс

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Уже не вперше завдяки Фундації ім. Івана Багряного редакція щомісячника „Бористен“ та його додатку – бюлетеня „Наша Церква-Київський патріархат“ надає благодійну допомогу Дніпропетровському обласному дитячому будинку для дітей з вродженими та набутими фізичними вадами.

7 січня до сиротинця завітали журналісти щомісячника, представники азербайджанської громади області, гурт „Арт-вертеп“, душпастирі та монашество Української Православної Церкви Київського патріархату, пластуни та просто небайдужі люди. Благодійний УПЦ КП з Правобережжя міста Дніпропетровська о. Михайло пояснив, що означає для віруючої людини Різдво Христове, як зустрічати цей день. Паніматка Наталя разом з своїми помічницями продекла-

мувала віршовану біблійну сцену, котра розкрила непересічне значення Різдва в житті кожної людини.

Нікого не залишив байдужим спів гурту „Арт-вертеп“, який виконав колядки та щедрівки. Виступили танцюристи Конгресу азербайджанців України. Потім були конкурси і подарунки з нагоди Різдва.

Учасники свята дякували родині Івана і Марусі Гнипів з Каліфорнії, котрі своїм щедрим датком уможливили проведення імпрези. На їхні пожертви буде обладнано спеціальну кімнату, де душпастирі будуть провадити недільну школу з вихованнями сиротинця. Допомогли сиротам також Оля і Антон Філімончуки, Віктор Бабанський, Пауліна Дяченко, Лідія Тарашук, Марія Андрусак, Оля та Василь Карпенки, Марія Сулківська, Олександр Влащенко.

Фідель Сухоніс – редактор журналу „Бористен“, письменник.

Під час свята в Дніпропетровському обласному дитячому будинку для дітей з фізичними вадами. (Фото: Фідель Сухоніс)

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви такі особи: 165 дол. – Маруся і Михайло Коргуни (з них 100 дол. для бюлетеня „Наша церква – Київський патріархат“, а решта – на потреби Фундації); по 100 дол. – Олександр Полець та Галина Бистрицька в пам'ять брата Євгена Кальмана; 50 дол. – Любов і Борис Жури; по 25 дол. – Павло Пундій та Володимир Колубіський.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати виданням „Літературна Україна“, „Універсум“, „Березіль“, „Бористен“ та іншим, видавати книги на теми, що були раніше заборонені в Україні.

Виправлення помилки

3 лютого на сторінці Фундації ім. Івана Багряного в дописі „Фінансова допомога Фундації Україні та діаспорі в 2011 році“ трапилася помилка. До каси Фундації в 2011 році надійшло 76,984 дол., а з каси видано 115,062 дол. Помилково було подано, що з каси видано лише 15,062 дол.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

**Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights, IL 60005 USA.**

Сторінку редагує Олексій Коновал.

Незабутньої пам'яті...

(Закінчення зі стор. 1)

„Не знаємо, які труднощі та випробування чекають на нас у майбутньому. Але коли ми звертаємо свій погляд на постать Блаженнішого Йосифа, це дає нам надихнення і певні орієнтири. Бо бачимо людину, яка у будь-яких випробуваннях залишалась вірною Богові, Церкві, українському народові і національній ідеї. Це чудовий приклад, який нас заохочує та надихає йти вперед“, – наголосив Владика Й. Говера.

„Ми все ще не маємо вичерпних наукових досліджень, присвячених непересічній постаті великого Ісповідника Віри. Ця дуже важлива тема потребує і серйозного підходу, і цілеспрямованих зусиль, і абсолютної відкритості архівних документів“, – сказав присутній на відзначенні проректор Українського Католицького Університету, історик Олег Турій.

Обґрунтовуючи потребу щонайглибшого вивчення життя та діяльності Патріярха Йосифа, О. Турій підкреслив: „Світла постать Патріярха Йосифа цікава не лише як об'єкт наукових досліджень, але й як джерело утвердження віри в нашому зневіреному суспільстві. Усвідомлюючи це, Українська Греко-Католицька Церква уже створила спеціальну комісію, яку очолив директор Інституту історії Церкви УКУ о. Андрій Михалейко, для збору матеріалів щодо майбутньої беатифікації Патріярха. Хоча офіційно процес ще не розпочато, вже ведеться інтенсивне опрацювання документальних джерел та усних свідчень“.

Також Український Католицький Університет активно сприятиме у процесі впорядкування архіву Патріярха Йосифа в Римі, де зібрано багато матеріалів про його діяльність після звільнення з советського 18-річного ув'язнення та інформація, яка стосується життя катакомбної Церкви в Україні.

О. Турій також повідомив, що наближається до успішного кінця підготування до друку

Під час проповіді Архиепископа-Митрополита Української Греко-Католицької Церкви Ігоря Возняка у Львівському соборі св. Юра.

спогадів Патріярха Йосифа, які були написані невдовзі після його приїзду до Риму. „Вони дуже свіжі, яскраві. Блаженніший згадує свої дитячі роки, молодість, наукову працю й пастирське служіння. І це ще одне свідчення, що радянські переслідування не зламали його духу. Це дуже важливий документ, і для його видання потрібна була самовіддана праця над коментарями та примітками“, – сказав історик.

До 120-річчя з дня народження Патріярха Йосифа у Заздрості також презентували аудіодиск „Дітям про Патріярха Йосифа Сліпого“. Це вісім оповідань про життя провід-

ника Церкви, записані у хронологічній послідовності. В рамках святкування у Заздрості також відбулась презентація двотомника відомого історика Володимира Сергійчука „Патріярх Йосиф Сліпий у документах радянських органів державної безпеки“, де вперше опубліковані документи радянських спецслужб, що безпосередньо стосуються життя та діяльності Глави УГКЦ.

Під час урочистостей в Музеї-садибі Патріярха Йосифа в Заздрості Олег Герман представив свою книгу-кіносценарій „Князь Церкви“.

Прес-служба УКУ

VISA® HOLODOMOR CREDIT CARD

WITH EVERY SINGLE SWIPE

ENJOY HELPING THE CAUSE*

*With VISA® Holodomor Credit Card you can contribute to the construction of the Memorial dedicated to the victims of Ukraine's Genocide of 1932-1933 in Washington, D.C., at no extra cost to you. Subject to credit approval. Contributions are based on purchases only, cash advances and balance transfers not eligible. Additional limitations, terms and conditions apply. You will be given further information when you apply. See website and facebook.com/UkrNatFCU for additional benefits. VISA® Holodomor Credit Card is a result of partnership between Ukrainian National Federal Credit Union and the U.S. Committee for Ukrainian Holodomor-Genocide Awareness 1932-33.

Ukrainian
National
FCU.org

VISA

APPLICATIONS ACCEPTED IN ALL BRANCHES

СПОРТ

Турнір в пам'ять Ярослава Стецька

КИЇВ. – 19 лютого громадська організація „Молодіжний Націоналістичний Конгрес“ (МНК) за сприяння громадської ініціативи „Оновлення країни“ вшосте провела турнір з міні-футболу серед молодіжних та студентських команд, присвячений пам'яті героїв. Цього року змагання присвятили визначному діячеві українського національного руху, голові Проводу Організації Українських Націоналістів (бандерівців), провідникові Антибільшовицького блоку народів Ярославу Стецькові, якому в

січні виповнилося 6 100 років. В змаганнях брали участь команди МНК, Києво-Могилянської академії, Національного університету ім. Тараса Шевченка, „Молодого Народного Руху“, спілки „Студентський актив“ та інші. У фінальному двобої сильнішим виявився „Молодий Народний Рух“, який здолав „Студентський актив“ з рахунком 3:2. Третє місце – за „Могилянкою“, яка перемогла МНК.

Молодіжний Націоналістичний Конгрес

Переможці турніру „Молодий Народний Рух“ з нагородами. (Фото: МНК)

Ліга Європи: „Металіст“ переміг австрійців

ХАРКІВ. – За вислідом двох змагань 1/16 харківська команда „Металіст“ з рахунком 8:1 розгромила австрійську команду „Зальцбург Ред Бул“ і вийшла до 1/8 фіналу Ліги Європи. 23 лютого після поразки з рахунком 0:4 в Австрії гості у Харкові особливих ілюзій не мали. На 27-й хвилині госпо-

дарі відкрили рахунок. На початку другої половини австрійці забили один гол, але на більше не спромоглися.

Тепер харків'яни в 1/8 фіналу повинні подолати грецьку команду „Олімпіакос“, яка вибила з турніру російський „Рубін“. Змагання відбудуться 8 і 15 березня. („Чемпіон“)

Півзахисник команди „Металіст“ (Харків) Марлос Ромеро (праворуч) та захисник команди „Зальцбург“ (Австрія) Франц Шимер під час змагань Ліги Європи з футболу у Харкові 23 лютого. (Фото: УНІАН)

**Центральна Управа
Організації Державного Відродження України
(ОДВУ)**

Запрошує учнів від 10-тої до 12-тої клас шкіл Українознавства взяти участь в конкурсі на тему

**ТВОРЧОСТИ О. ОЛЬЖИЧА ЯК НАЦІОНАЛІСТА
І ПОЕТА ДЛЯ СТАНОВЛЕННЯ СУЧАСНОЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ**

Праця на 5-6 сторінок, подвійний відступ, цитати і джерела
Реченець * 30-го квітня, 2012р.

Просимо надсилати праці на адресу: ODWU Scholarships
1230 Beaver Run Dr.
Lehighton, PA 18235

- 1-ша нагорода: \$1,000.00
- 2-га нагорода: \$ 500.00
- 3-та нагорода: \$ 250.00

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ОДВУ

**SCOPE TRAVEL INC.
2012 TOURS TO UKRAINE**

TWO CAPITALS

9 Day All Inclusive Tour tw from \$2290
via Lufthansa from Newark
Kyiv, Lviv - the two "capitals" of E. & W. Ukraine.
The leisurely pace of this tour permits for stays with friends, with extensions to Budapest, Vienna or Munich optional.
Departures: **May 16, Jul 11, Aug 1, Sep 19**

MINI UKRAINE

12 Day All Inclusive Tour tw from \$2790
via Lufthansa from Newark
Kyiv, Lviv, Yaremche and Kamianets Podilsky
The two "capitals" of Ukraine, plus a three day bus tour to the Carpathian Mountains and Bukovyna with stops in Iv. Frankivsk, Bukovel, Kolomyia, Chernivtsi, Zarganytsia.
Departures: **May 16, Jul 11, Aug 1, Sep 19**

**UKRAINE +
POLAND and HUNGARY**

via Lufthansa from Newark
11 Day All Inclusive Tour tw \$2950
Lviv, Krakow and Budapest – lovely combination of 3 countries and peoples whose history intertwined through the centuries. First class hotels, meals, tours and more!
One departure only: May 17, 2012

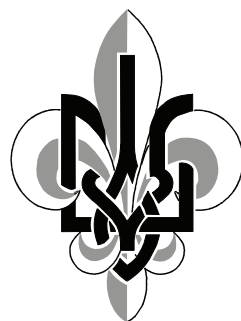
ETAP Aug 8 – 25 \$2000
1+2 УПН - УПЮ – УСП - УПС
пл сен Ореста Федіяняк

TOUR A Aug 16-25 \$1990
10 Days Lviv
Координатор транспортів Scope Travel
пл сен Петро Ставничий

TOUR B Aug 13-25 \$2290
12 Days Kyiv + Lviv
Провідник пл сен Марійка Гельбіг

TOUR C Aug 13-25 \$2690
12 Days Kyiv, Lviv, Yaremche, Kamianets Podilsky
Sokil, Kolomyia, Zarganytsia
Провідник пл сен Марійка Гельбіг

LETOM SKOBA Aug 8 – 25 \$3000
17 Days Kyiv, Kaniv, Iv. Frankivsk, Tatariv, Bukovel
Kolomyia, Chernivtsi, Kamianets Podilsky,
Kryshtalevi Pechery, Zarganytsia, Lviv
Комендант ст пл Александер Колос
Опикун пл сен Христина Храплива.

**ПЛАСТ ЮМПЗ
Centennial Tours
All Welcome!!!**

Air/land rates only - tax not incl.-
details on Scope web site
All tours are open to non-PLAST
members except the
ETAP TOURS.

Scope Travel Inc 101 S. Centre St. S. Orange, NJ 07079
Phone 973 378 8998 Toll Free 877 357 0436
www.scopetravel.com cell 201 463 4656 scope@scopetravel.com

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
86-ий відділ ім. Олени Теліги в Ньюарку, Нью Джерзі
запрошує громадянство на доповідь

Оксани Кісь
(Львів, Україна),

кандидата історичних наук, старшої наукової співробітниці Інституту Народознавства НАН України, голови Львівської міської громадської організації науково-дослідного Центру „Жінка і Суспільство“, Фулбрайтської стипендіатки 2011-2012.

**Жіночий досвід участі у національно-
вузвольних змаганнях
ОУН та УПА у 1940-50-их роках**

В суботу, 17 березня 2012 р., о год. 4-ій попол.
в залі церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку
719 Sanford Ave, Newark, NJ

Після доповіді - зустріч при каві та солодкому

Apartment for Rent

До винайму помешкання з двома спальнями на тихій вулиці в Newark, NJ (на межі з So. Orange, NJ). Ціна за домовленням. Тел. 973-735-7331

DNI PRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service**ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:**

\$100 - \$8	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ**МОРЕМ • АВІА**

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.

Полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словаччії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

LYTWYN & LYTWYN**UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS**

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА**УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

У глибокому смутку повідомляємо що в неділю, 26 лютого 2012 р., після довгої недуги, в присутності родини, відійшов у вічність

СВ. П.

ЮРКО Д. ФЕДУРУК

нар. 8 жовтня 1942 р. в Україні.

По професії Ю. Федорук був педагогом маючи Master's Degree in Education. Був також малярем і скульптором, та любив природу.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться 3 березня 2012 р. о год. 9:00 ранку з похоронного заведення Fletcher-Nasevich Funeral Home, 717 Brown St., Philadelphia PA, 19123, до Української католицької катедри Непорочного Зачаття, де о год. 10:30 ранку відбудеться заупокійна Служба Божа. Опісля, тіло буде поховане на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Пеннсилванія

Залишилися у смутку:

дружина - ОЛЬГА
діти - ЮРЧИК, ХРИСТИНА й АНДРЕЯ
внуки - STEVEN, ANTHONY, AVA and AMELIA

Вічна Йому пам'ять

Із почуттям глибокого жалю і скорботи повідомляємо про невимовну втрату – смерть нашої дорогої мами, бабці і тети

СВ. П.

СТЕФАНІІ ГУМЕНЮК

яка відійшла у вічність 22 лютого 2012 року.

У глибокому смутку залишились:

невістка - ТЕОДОЗІЯ ГЕВКО
внуки - ХРИСТИНА і МАРКО
родини - МОТИЛІВ, МУДРИХ, БОЙЧУКІВ, ГЕВКІВ, МАЛЕВИЧІВ.

Друзі, знайомі та рідні у США, Україні, Словаччині та Польщі.

Заупокійні відправи відбулися:

ПАНАХИДА – в неділю, 26 лютого в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОН – в понеділок, 27 лютого, з Української католицької церкви св.Юра в Нью-Йорку на цвинтарі Святого Духа у Hamptonburgh,.

Світла пам'ять про покійну назавжди залишиться у серцях всіх, хто її любив і поважав; а Всемиловичий Бог нехай прийме і благословить її душу і дарує їй вічний спокій.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з друзями і українською громадою, що по довгій недозі, 19 лютого 2012 р. відійшла у вічність з Божої волі на 74 році життя

СВ. П.

МАРІЙКА БІЛИНСЬКА-СОЛТИС

У глибокому смутку залишені:

муж – ЮРІЙ СОЛТИС
доні – УЛЯНА БІЛИНСЬКА з KARL PAKSTRO
– БОГДАННА КОЦКО
– ХРИСТИНА (ТУНЯ) СОРОБЕЙ з РОМАНОМ СОРОБЕЙ

внуки – ДАНКО, ГРИЦЬКО і НІНА КОЦКО
– ТАІСА і СТЕФКО СОРОБЕЙ

брат – ІВАСЬ ГАВРИЛЮК з родиною ДАРКА і МИРОН ЯРОШЕВИЧ з дітьми.

Бажаючих вшанувати пам'ять покійної МАРІЙКИ, родина просить скласти пожертви на UNWLA INC. – Scholarship Program, або на Memorial Sloan-Kettering Cancer Center, Attn: Jill Zatorski, 633 Third Ave, 28th Fl. New York, NY 10017, to support Dr. Nikoletta Lendvai's research.

У великі тузі ділимося болючою вісткою, що 12 лютого 2012 р. відійшов у Божу святу вічність наш майдорожчий МУЖ БАТЬКО ДІДІ СТРИЙКО І ВУЙКО

СВ. П.

д-р ЛЕОНІД МОСТОВИЧ

нар. 4 жовтня 1919 р. в Березні на Поліссі.

Своє життя віддав ідеї та боротьбі за висволення поневоленої відчизни. Польські та німецькі тюрми й табори - Береза Кар-туська, Авшиц, Мавтгавзен, Мальк, Ебензе - були свідками його терпіння, недуг, голоду, та іншух страхіть. Переживши чудом усі випробування долі, після війни став лікарем та професором ра-діології. Був шануваним своїми і чужими. Україна була постійно в центрі його життя, а медицина зосібна. Тому допомагав організу-вати нові шляхи її росту і розвою. Передав дітням і внукам запо-відь любити рідну землю й обороняти її ім'я і гідність.

Похоронні відправи відбулися 14 та 15 лютого в Понте Ведро, Флорида

У глибокому смутку залишилися:

- дружина - ОКСАНА
- донька - ІРИНА МОСТОВИЧ ДЕЙЧАКІВСЬКА з мужем ЮРІЕМ і синами
- син - МАРКО МОСТОВИЧ з дружиною РОНДОЮ і дітьми
- внуки - ДАНИЛО, ДЕНИС та ДМИТРО ДЕЙЧАКІВСЬКІ - ОЛЕКСАНДЕР, СОФІЯ та СТЕФАН МОСТОВИЧ
- племінниця - АНЯ МОСТОВИЧ КОЛТУНЮК
- племінник - АНДРІЙ МОСТОВИЧ з дружиною МАРТОЮ і дітьми НАДЕЮ та МИКОЛОЮ

Родина в Україні, Білорусі, Америці й Канаді.

Славна й вічна Йому пам'ять!

Замість квітів пожертви можна складати на:
UNA Foundation, Ostroh Fund, c/o Dr. Myron Kurpas,
107 Ileshamwood Dr., De Kalb, IL 60115, або на
Kyiv-Mohyla Foundation, PO Box 46009, Chicago, IL 60646

У ТРЕТЮ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у Божу вічність нашої найдорожчої і незабутньої МАМИ І БУСІ

СВ. П.

ТАМАРИ ГЛОБИ

буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 10 березня 2012 р. о год. 9:30 ранку
в церкві св. Тройці в Силвер Спрінг, Мд.

Про молитви за душу Покійної просять:

- син - АСКОЛЬД-БОРИС
- доньки - НАТАЛІЯ з мужем МОДЕСТОМ ЗАХАРЧЕНКОМ - ЗОРЕСЛАВА-ХРИСТИНА - КСЕНЯ-ТЕТЯНА
- внук - МОДЕСТ ЗАХАРЧЕНКО мол.
- кума - ЛЮБА ЛЕВИЦЬКА

У 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У БОЖУ ВІЧНІСТЬ нашого найдорожчого і незабутнього

ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ДІДУСЯ
і всіма улюбленого

«ПАНА МАЄСТРА»

СВ. П.

АНДРІЯ ВСЕВОЛОДА ДОБРЯНСЬКОГО

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ в:

- Українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку 11 березня о 12 год. п. п.
- Українському католицькому соборі св. Юра у Львові 11 березня
- УКЦ св. Йосафата у Ворені, Міш. 12-го березня о 7:00 р.
- УКЦ Успення Пресвятої Богородиці у Річмонді, Кан. 13-го березня о 9:00 р.
- Каплиці Пресвятої Богородиці у Венісі, Флорида

Про молитви за спокій душі Покійного просять:

Дружина Стефанія з дітьми та внуками

і ближча та дальша Родина в Америці, Канаді, Україні та Естонії.

Вічна Йому Пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з друзями та знайомими, що в суботу, 18 лютого 2012 р., з волі Всевишнього, на 87-му році життя відійшов у Божу вічність наш МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

Василь Клюкевич

ПАРАСТАС відбувся в понеділок, 20 лютого о год. 7:30 веч. в Peter Jarema Funeral Home в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 21 лютого в Українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку.

У глибокому смутку залишилися:

- дружина - СТЕФАНІЯ
- донька - АННА МАРІЯ з сином МАРКОМ та донькою ХРИСТИНОЮ
- син - ІВАН
- правнуки - ЕТАН та МАКСИМ

Ближча і дальша родина в Америці та Україні

Вічна Йому Пам'ять!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НД/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Не знаєте, що подарувати?

**ВІДПРАВТЕ
ГРОШІ ЗА
ЛІЧЕНІ
ХВИЛИНИ***

Вона обере подарунок сама

Ви розгублені, що подарувати на день народження, хрестини чи на інше свято? Відправте гроші за допомогою Вестерн Юніон. Цей подарунок підходить для всіх та буде доставлений саме до свята.

**WESTERN
UNION** |[®]

moving money for better

*Грошовий переказ може бути відкладений або послуга може бути недоступна через певні умови переказу, включаючи суму переказу, країну призначення, наявність валюти, вимог щодо ідентифікації одержувача, режим роботи відділень-агентів, різницю часових поясів, та інші застосовані обмеження. Детальніше інформація подана на бланку для відправлення грошей.
©2012 Western Union Holdings, Inc. All Rights Reserved.